

vant les institucions europees, aprovada pel Ple de les Corts durant el debat de política general en la sessió del dia 26 de setembre de 2012.

Palau de les Corts
València, 26 de setembre de 2012

El president
Juan Gabriel Cotino Ferrer

PLE DE LES CORTS

El Ple de les Corts, en la sessió del dia 26 de setembre de 2012, ha debatut la proposta de resolució subsegüent al debat de política general previst en la Llei 5/1983, de 30 de desembre, del Consell, sobre la continuïtat de totes les accions necessàries per a la defensa de la Comunitat Valenciana i dels seus ciutadans davant les institucions europees, presentada pel Grup Parlamentari Popular.

Finalment, d'acord amb el que es disposa en l'apartat 4 de l'article 76 del RC, ha aprovat la resolució següent:

RESOLUCIÓ

Les Corts Valencianes insten el Consell de la Generalitat a prosseguir amb totes les accions necessàries per a defensar els interessos de la Comunitat Valenciana i dels seus ciutadans davant de les institucions europees.

Palau de les Corts
València, 26 de setembre de 2012

El president
Juan Gabriel Cotino Ferrer

La secretària primera
Angélica Such Ronda

II. TEXTOS EN TRAMITACIÓ

A. PROJECTES DE LLEI

Projecte de llei, de la Generalitat, d'impostos mediambientals de la Comunitat Valenciana i altres normes tributàries (RE número 34.985)

PRESIDÈNCIA DE LES CORTS

La Mesa de les Corts, en la reunió del dia 10 d'octubre de 2012, ha acordat tramitar el Projecte de llei, de la Generalitat, d'impostos mediambientals de la Comunitat Valenciana i altres normes tributàries (RE número 34.985).

D'acord amb el que disposen els articles 111 i 112 del RC, s'ordena la tramesa a la Comissió d'Economia, Pressupostos i Hisenda i la publicació en el *Butlletí Oficial de les Corts*.

Vista la sol·licitud presentada pel Consell, respecte a la tramitació pel procediment d'urgència de l'esmentada iniciativa parlamentària, la Mesa ha acordat, de conformitat

y de sus ciudadanos delante de las instituciones europeas, aprobada por el Pleno de Les Corts durante el debate de política general en la sesión del día 26 de septiembre de 2012.

Palau de les Corts
Valencia, 26 de septiembre de 2012

El presidente
Juan Gabriel Cotino Ferrer

PLENO DE LES CORTS

El Pleno de Les Corts, en la sesión realizada el día 26 de septiembre de 2012, ha debatido la propuesta de resolución subsiguiente al debate de política general previsto en la Ley 5/1983, de 30 de diciembre, del Consell, sobre la continuidad de todas las acciones necesarias para la defensa de la Comunitat Valenciana y de sus ciudadanos delante de las instituciones europeas, presentada por el Grupo Parlamentario Popular.

Finalmente, de acuerdo con lo dispuesto en el apartado 4 del artículo 76 del RC, ha aprobado la siguiente resolución:

RESOLUCIÓN

Las Corts Valencianes instan al Consell de la Generalitat a proseguir con todas las acciones necesarias para defender los intereses de la Comunitat Valenciana y de sus ciudadanos ante las instituciones europeas.

Palau de les Corts
Valencia, 26 de septiembre de 2012

El presidente
Juan Gabriel Cotino Ferrer

La secretaria primera
Angélica Such Ronda

II. TEXTOS EN TRAMITACIÓN

A. PROYECTOS DE LEY

Proyecto de ley, de la Generalitat, de impuestos medioambientales de la Comunitat Valenciana y otras normas tributarias (RE número 34.985)

PRESIDENCIA DE LES CORTS

La Mesa de Les Corts, en la reunión del 10 de octubre de 2012, ha acordado tramitar el Proyecto de ley, de la Generalitat, de impuestos medioambientales de la Comunitat Valenciana y otras normas tributarias (RE número 34.985).

De acuerdo con lo dispuesto en los artículos 111 y 112 del RC, se ordena la tramitación a la Comisión de Economía, Presupuestos y Hacienda y la publicación en el *Butlletí Oficial de les Corts*.

Vista la solicitud presentada por el Consell, referente a la tramitación por el procedimiento de urgencia de la mencionada iniciativa parlamentaria, la Mesa ha acordado, de

amb l'article 92 del RC, aplicar aquest procediment a la tramitació, per la qual cosa, segons s'estableix en l'article 93 del RC, els tràmits tindran una durada de la meitat dels establerts amb caràcter ordinari.

Els diputats i les diputades i els grups parlamentaris disposen d'un termini de 8 dies hàbils, comptadors a partir de l'endemà de la publicació en el BOC, per a la presentació d'esmenes.

Finalment, d'acord amb l'article 116.1, durant aquest termini, els grups parlamentaris podran presentar propostes de nomenament de ponents, segons el nombre que amb caràcter general haja estat determinat per la Mesa de les Corts.

Palau de les Corts
València, 10 d'octubre de 2012

El president
Juan Gabriel Cotino Ferrer

**PROYECTO DE LEY,
DE LA GENERALITAT,
D'IMPOSTOS MEDIAMBIENTALS
DE LA COMUNITAT VALENCIANA
I ALTRES NORMES TRIBUTÀRIES**

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

L'article 45 de la Constitució Espanyola estableix que tots tenen el dret a disfrutar d'un medi ambient adequat per al desenrotllament de la persona, així com el deure de conservar-lo, i que els poders públics han de vetlar per la utilització racional de tots els recursos naturals, a fi de protegir i millorar la qualitat de la vida i defensar i restaurar el medi ambient, amb el suport de la indispensable solidaritat col·lectiva.

Per la seua banda, en el marc dels principis de protecció i millora de la qualitat del medi ambient i de gestió sostenible dels recursos naturals, als quals es referixen els articles 3 i 21 del Tractat de la Unió Europea, l'article 191, apartat 2, del Tractat de Funcionament de la Unió Europea, estableix, com a objectiu de la Unió, aconseguir un nivell de protecció elevat en este àmbit, basant-se, a este efecte, entre altres, en els principis d'acció preventiva i de qui contamina paga.

L'aplicació pràctica dels dits principis suposa, d'una banda, la internalització dels costos derivats dels danys i riscos mediambientals en aquells subjectes o operadors que estan en l'origen d'uns i d'altres, i també, implica una clara mesura d'intervenció pública per a modular la dimensió dels danys efectius o dels riscos potencials per a l'entorn, a través de l'efecte dissuasori que pretenen mesures dirigides a qui més contamine, pague més, i, a sensu contrari, que qui menys dany o risc genere haja de compensar menys per això.

Com un pas important en este context, la Directiva 2004/35/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 21 d'abril de 2004, sobre responsabilitat mediambiental, va

conformidad con el artículo 92 del RC, aplicar este procedimiento a la tramitación, por lo que, según se establece en el artículo 93 del RC, los trámites tendrán una duración de la mitad de los establecidos con carácter ordinario.

Los diputados y las diputadas y los grupos parlamentarios disponen de un plazo de 8 días hábiles, contados a partir del día siguiente de la publicación en el BOC, para la presentación de enmiendas.

Finalmente, de acuerdo con el artículo 116.1, durante este plazo, los grupos parlamentarios podrán presentar propuestas de nombramiento de ponentes, según el número que con carácter general se haya determinado por la Mesa de Les Corts.

Palau de les Corts
Valencia, 10 de octubre de 2012

El presidente
Juan Gabriel Cotino Ferrer

**PROYECTO DE LEY,
DE LA GENERALITAT,
DE IMPUESTOS MEDIOAMBIENTALES
DE LA COMUNITAT VALENCIANA
Y OTRAS NORMAS TRIBUTARIAS**

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

I

El artículo 45 de la Constitución Española establece que todos tienen el derecho a disfrutar de un medio ambiente adecuado para el desarrollo de la persona, así como el deber de conservarlo, y que los poderes públicos han de velar por la utilización racional de todos los recursos naturales, con el fin de proteger y mejorar la calidad de la vida y defender y restaurar el medio ambiente, apoyándose en la indispensable solidaridad colectiva.

Por su parte, en el marco de los principios de protección y mejora de la calidad del medio ambiente y de gestión sostenible de los recursos naturales, a los que se refieren los artículos 3 y 21 del Tratado de la Unión Europea, el artículo 191, apartado 2, del Tratado de Funcionamiento de la Unión Europea, establece, como objetivo de la Unión, el de alcanzar un nivel de protección elevado en este ámbito, basándose, a tal efecto, entre otros, en los principios de acción preventiva y de quien contamina paga.

La aplicación práctica de dichos principios supone, por un lado, la internalización de los costes derivados de los daños y riesgos medioambientales en aquellos sujetos u operadores que están en el origen de unos y de otros, y, por otro, implica una clara medida de intervención pública para modular la dimensión de los daños efectivos o de los riesgos potenciales para el entorno, a través del efecto disuasorio que pretenden medidas dirigidas a que quien más contamine, pague más, y, a sensu contrario, que quien menos daño o riesgo genere haya de compensar menos por ello.

Como un paso importante en este contexto, la Directiva 2004/35/CE, del Parlamento Europeo y del Consejo, de 21 de abril de 2004, sobre responsabilidad medioambiental,

disposar el règim marc europeu de la prevenció i reparació de danys mediambientals, que la Llei 26/2007, de 23 d'octubre, de Responsabilitat Mediambiental, va traslladar a l'ordenament jurídic espanyol, i estableix un règim administratiu de responsabilitat ambiental de caràcter objectiu i il·limitat, basat en els principis de dret comunitari anteriorment citats, i que obliga a la reparació dels danys mediambientals, qualsevol que fóra la seua quantia, aquells titulars d'activitats econòmiques o professionals que hagueren sigut responsables de tals danys, i és esta responsabilitat compatible amb les penes o sancions administratives que procedisca imposar pels mateixos fets que hagueren originat aquella.

No obstant això, la dita internalització de costos mediambientals ja produïts i la funció desincentivadora dels nous danys, riscos o perills es pot, i es deu, dur a terme des de molt diverses perspectives complementàries, i, una d'estes, és la tributària, tenint en compte que la subjecció a gravamen de les activitats contaminants o potencialment danyoses suposa un mecanisme molt eficaç per a la seua desincentivació, en fer-les més oneroses, i constituïx un mitjà suplementari per a coadjuvar a la protecció i defensa del medi ambient a través de l'aportació de recursos específicament destinats a la prossecució pública de la dita finalitat.

Evidentment, molts dels danys i riscos mediambientals transcendixen les fronteres i els territoris, amb repercussions, a vegades, globals, i, no obstant això, l'adequada gestió de la seua prevenció i correcció ha d'efectuar-se, preferentment, en la seua mateixa font, tant a escala internacional, com nacional o regional.

La Generalitat, de conformitat amb allò que disposa l'article 50, apartat 6, de l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana, té competències, en el marc de la legislació bàsica de l'Estat, per al desplegament legislatiu i l'execució en matèria de protecció del medi ambient, dins del seu àmbit territorial, i es poden establir normes de protecció addicionals a les previstes a nivell estatal. En el dit marc competencial, el Consell ha fixat en els últims anys diversos objectius de millora de la qualitat ambiental, tant en matèria de contaminació atmosfèrica i canvi climàtic com en el de control de residus i abocaments, i ha dut a terme la preceptiva labor administrativa d'autorització i control ambiental d'activitats i projectes.

Per la seua banda, de conformitat amb allò que disposa l'article 72, lletra b, de l'esmentat Estatut d'Autonomia, i, en el marc del que estableix l'article 157, apartat 1, lletra b, de la Constitució Espanyola, i els articles 4 i 6 de la Llei Orgànica 8/1980, de 22 de setembre, de Finançament de les Comunitats Autònomes, la Generalitat pot establir els seus impostos, sempre que no recaïguen sobre fets imposables gravats per l'Estat o pels tributs locals.

Per tant, i amb subjecció a les esmentades condicions, la Generalitat, en l'exercici de la seua autonomia política, entesa, de conformitat amb la doctrina del Tribunal Constitucional, com la capacitat per a elaborar les seues polítiques en les matèries de la seua competència, pot establir impostos propis relacionats amb la finalitat de protecció i defensa del medi ambient.

A l'empara d'este marc normatiu, la present llei estableix dos nous impostos mediambientals en l'àmbit de la Comunitat Valenciana: l'impost sobre activitats que incidixen en el medi ambient i l'impost sobre l'eliminació de residus en abocadors, que estan regulats en sengles títols d'esta llei.

dispuso el régimen marco europeo de la prevención y reparación de daños medioambientales, que la Ley 26/2007, de 23 de octubre, de Responsabilidad Medioambiental, traspuso al ordenamiento jurídico español, estableciendo un régimen administrativo de responsabilidad ambiental de carácter objetivo e ilimitado, basado en los principios de derecho comunitario anteriormente citados, y que obliga a la reparación de los daños medioambientales, cualquiera que fuera su cuantía, a aquellos titulares de actividades económicas o profesionales que hubieran sido responsables de tales daños, siendo esta responsabilidad compatible con las penas o sanciones administrativas que proceda imponer por los mismos hechos que hubieran originado aquélla.

No obstante, dicha internalización de costes medioambientales ya producidos y la función desincentivadora de los nuevos daños, riesgos o peligros se puede, y se debe, llevar a cabo desde muy diversas perspectivas complementarias, y, una de ellas, es la tributaria, teniendo en cuenta que la sujeción a gravamen de las actividades contaminantes o potencialmente dañinas supone un mecanismo muy eficaz para su desincentivación, al hacerlas más onerosas, y constituye un medio suplementario para coadyuvar a la protección y defensa del medio ambiente a través de la aportación de recursos específicamente destinados a la prosecución pública de dicha finalidad.

Evidentemente, muchos de los daños y riesgos medioambientales trascienden las fronteras y los territorios, con repercusiones, a veces, globales, y, no obstante, la adecuada gestión de su prevención y corrección debe efectuarse, preferentemente, en su misma fuente, tanto a nivel internacional, como nacional o regional.

La Generalitat, de conformidad con lo dispuesto en el artículo 50, apartado 6, del Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana, tiene competencias, en el marco de la legislación básica del Estado, para el desarrollo legislativo y la ejecución en materia de protección del medio ambiente, dentro de su ámbito territorial, pudiendo establecer normas de protección adicionales a las previstas a nivel estatal. En dicho marco competencial, el Consell ha venido fijando en los últimos años diversos objetivos de mejora de la calidad ambiental, tanto en materia de contaminación atmosférica y cambio climático como en el de control de residuos y vertidos, y ha llevado a cabo la preceptiva labor administrativa de autorización y control ambiental de actividades y proyectos.

Por su parte, de conformidad con lo dispuesto en el artículo 72, letra b, del citado Estatut d'Autonomia, y, en el marco de lo dispuesto en el artículo 157, apartado 1, letra b, de la Constitución Española, y en los artículos 4 y 6 de la Ley Orgánica 8/1980, de 22 de septiembre, de Financiación de las Comunidades Autónomas, la Generalitat puede establecer sus propios impuestos, siempre que no recaigan sobre hechos imponibles gravados por el Estado o por los tributos locales.

Por tanto, y con sujeción a las citadas condiciones, la Generalitat, en el ejercicio de su autonomía política, entendida, de conformidad con la doctrina del Tribunal Constitucional, como la capacidad para elaborar sus propias políticas en las materias de su competencia, puede establecer impuestos propios relacionados con la finalidad de protección y defensa del medio ambiente.

Al amparo de dicho marco normativo, la presente ley establece dos nuevos impuestos medioambientales en el ámbito de la Comunitat Valenciana: el Impuesto sobre actividades que inciden en el medio ambiente y el Impuesto sobre la eliminación de residuos en vertederos, que vienen regulados en sendos títulos de esta ley.

II

El títol I regula l'impost sobre activitats que incidixen en el medi ambient, que grava la incidència, alteració o risc de deteriorament que, sobre el medi ambient, ocasiona la realització de determinades activitats, a través de les instal·lacions i la resta d'elements patrimonials afectes a aquestes que es troben radicades en el territori de la Comunitat Valenciana, per tal de contribuir a compensar a la societat el cost que suporta i a frenar el deteriorament de l'entorn natural.

El rendiment derivat d'este impost queda afectat a costos de conservació i millora del medi ambient, en la forma que establisca la Llei de Pressupostos de la Generalitat.

El fet imposable d'este impost està constituït pels danys, impactes, afeccions i riscos per al medi ambient derivats de la realització, al territori de la Comunitat Valenciana, de les activitats de: producció d'energia elèctrica; producció, tenença, depòsit i emmagatzematge de determinades substàncies considerades perilloses en funció dels riscos inherents per accidents greus; emmagatzematge de residus radioactius; i les que suposen l'emissió de determinats gasos contaminants a l'atmosfera.

Es tracta d'un impost de caràcter retributiu, no contributiu, establert en funció dels danys efectius o riscos potencials per al medi ambient derivats de determinades activitats, raó per la qual, d'una banda, queda subjecte a gravamen un ampli espectre d'activitats amb incidència mediambiental, i, d'una altra, no queden subjectes o es troben exemptes determinades activitats considerades més «netes», o amb menors danys i riscos per a l'entorn, com: la producció d'energia elèctrica a partir d'energia eòlica, solar o altres energies renovables, llevat que estes alteren de manera greu i evident el medi ambient; o l'emissió de determinats gasos amb menys efectes contaminants agregats.

Però, a més, altres elements de l'estructura del tribut acrediten la seua vocació mediambiental, com: les distintes unitats en què es mesura la base imposable en cada una de les modalitats del fet imposable, establides en funció de la incidència o risc per al medi ambient de l'activitat respectiva; la graduació de tipus de gravamen entre les distintes formes de producció d'energia elèctrica, en funció dels danys efectius i riscos potencials per al medi ambient; la distinció de tipus aplicables a l'emmagatzematge de residus radioactius, entre els residus de baixa i mitjana intensitat, d'una banda, i els residus d'alta activitat, d'una altra; o la reducció en la base d'un determinat volum de gasos contaminants subjectes a gravamen, en funció dels límits d'emissió establits com a referència per la normativa sectorial aplicable, una vegada homogeneïtzats, i la progressivitat dels tipus de gravamen aplicables en funció dels volums de gasos emesos.

A més de les citades anteriorment, es troben exemptes en l'impost: les activitats de producció d'energia elèctrica incloses en el règim especial regulat en la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del Sector Elèctric, inscrites al Registre Administratiu d'Instal·lacions de Producció de Règim Especial, i les activitats de producció d'energia elèctrica per a l'autoconsum, llevat que, en ambdós casos, alteren de manera greu i evident el medi ambient; l'activitat d'emmagatzematge de residus radioactius vinculat exclusivament a activitats mèdiques o científiques; i les activitats gravades per l'impost que es realitzen per l'Estat, la Generalitat i les corporacions locals, així com pels seus organismes autònoms.

II

El título I regula el impuesto sobre actividades que inciden en el medio ambiente, que grava la incidencia, alteración o riesgo de deterioro que, sobre el medio ambiente, ocasiona la realización de determinadas actividades, a través de las instalaciones y demás elementos patrimoniales afectos a aquéllas que se encuentren radicadas en el territorio de la Comunitat Valenciana, con el fin de contribuir a compensar a la sociedad el coste que soporta y a frenar el deterioro del entorno natural.

El rendimiento derivado de este impuesto queda afectado a gastos de conservación y mejora del medio ambiente, en la forma que establezca la Ley de Presupuestos de la Generalitat.

El hecho imponible de este impuesto está constituido por los daños, impactos, afecciones y riesgos para el medio ambiente derivados de la realización, en el territorio de la Comunitat Valenciana, de las actividades de: producción de energía eléctrica; producción, tenencia, depósito y almacenamiento de determinadas sustancias consideradas peligrosas en función de los riesgos inherentes por accidentes graves; almacenamiento de residuos radioactivos; y las que supongan la emisión de determinados gases contaminantes a la atmósfera.

Se trata de un impuesto de carácter retributivo, no contributivo, establecido en función de los daños efectivos o riesgos potenciales para el medio ambiente derivados de determinadas actividades, razón por la cual, por un lado, queda sujeto a gravamen un amplio espectro de actividades con incidencia medioambiental, y, por otro, no quedan sujetas o se encuentren exentas determinadas actividades consideradas más «limpias», o con menores daños y riesgos para el entorno, como: la producción de energía eléctrica a partir de energía eólica, solar u otras energías renovables, salvo que éstas alteren de modo grave y evidente el medio ambiente; o la emisión de determinados gases con menos efectos contaminantes agregados.

Pero, además, otros elementos de la estructura del tributo acreditan su vocación medioambiental, como: las distintas unidades en que se mide la base imponible en cada una de las modalidades del hecho imponible, establecidas en función de la incidencia o riesgo para el medio ambiente de la actividad respectiva; la graduación de tipos de gravamen entre las distintas formas de producción de energía eléctrica, en función de los daños efectivos y riesgos potenciales para el medio ambiente; la distinción de tipos aplicables al almacenamiento de residuos radioactivos, entre los residuos de baja y media intensidad, por un lado, y los residuos de alta actividad, por otro; o la reducción en la base de un determinado volumen de gases contaminantes sujetos a gravamen, en función de los umbrales de emisión establecidos como referencia por la normativa sectorial aplicable, una vez homogeneizados, y la progresividad de los tipos de gravamen aplicables en función de los volúmenes de gases emitidos.

Además de las citadas anteriormente, se encuentran exentas en el impuesto: las actividades de producción de energía eléctrica incluidas en el régimen especial regulado en la Ley 54/1997, de 27 de noviembre, del Sector Eléctrico, inscrites en el Registro Administrativo de Instalaciones de Producción de Régimen Especial, y las actividades de producción de energía eléctrica para el autoconsumo, salvo que, en ambos casos, alteren de modo grave y evidente el medio ambiente; la actividad de almacenamiento de residuos radiactivos vinculado exclusivamente a actividades médicas o científicas; y las actividades gravadas por el impuesto que se realicen por el Estado, la Generalitat y las corporaciones locales, así como por sus organismos autónomos.

També es troben exemptes en este impost les activitats subjectes que es duguen a terme a través de determinades instal·lacions específiques, com les de potabilització d'aigües.

D'altra banda, són subjectes passius de l'impost, a títol de contribuents, els que realitzen algunes de les activitats a què es referix el fet imposable de l'impost, i són responsables solidaris, a més dels establits en l'article 42 de la Llei General Tributària, els propietaris de les instal·lacions en què es realitzen tals activitats.

La base imposable es configura, en les distintes modalitats del fet imposable, en funció d'elements i criteris relacionats directament amb la incidència, alteració o risc per al medi ambient. Així, en primer lloc, en el cas de la producció d'energia elèctrica, la base imposable s'establix en funció de la producció bruta anual del període impositiu, per la qual cosa es té en compte el major risc associat a les instal·lacions en ple funcionament, amb independència de la seua potència instal·lada. En segon lloc, en el supòsit de producció, tinença, emmagatzematge i depòsit de substàncies perilloses, la base imposable coincideix amb la quantitat mitjana anual de substàncies presents en la instal·lació, per tal d'ajustar el mesurament del corresponent fet imposable al període impositiu anual, en tindre en compte l'efecte de les entrades i eixides de les substàncies en l'àmbit de la respectiva activitat al llarg del dit període. En tercer lloc, en el supòsit d'emmagatzematge de residus radioactius, la base imposable s'establix en funció del pes dels residus d'alta activitat i del volum dels residus de mitjana i baixa activitat, emmagatzemats, en l'un i l'altre cas, a la data de la meritació, per ser tals elements els que millor graduen el nivell de risc mediambiental inherent a tals emmagatzematges, i la data de la meritació, la que millor incidix en l'objectiu d'influir en la disminució del risc mediambiental gravat, ateses les característiques dels fluxos de mobilitat i emmagatzematge d'ester tipus de residus, amb unes condicions d'eixida i transport fins als punts d'emmagatzematge centralitzat, provisional o definitiu, fortament intervingudes, per aplicació de la seua regulació específica. Finalment, en el supòsit d'emissió de determinats gasos contaminants a l'atmosfera, la base imposable està constituïda per la quantitat emesa durant el període impositiu, expressada en tones mètriques, resultat de la suma de les quantitats emeses d'òxids de nitrogen (NO_x), expressades en tones mètriques equivalents de diòxid de nitrogen (NO_2), multiplicades pel coeficient 1,5, i de les quantitats emeses de diòxid de sofre (SO_2), amb l'objecte de fer equivalents, en termes de diòxid de sofre, les quantitats emeses dels dos grups de gasos rellevants als efectes d'esta modalitat del fet imposable, de conformitat amb els límits d'emissió d'ambdós compostos fixats per la normativa estatal i comunitària d'aplicació.

En el cas de les activitats que produïxen emissió de determinats gasos contaminants a l'atmosfera, la base liquidable és el resultat de practicar a la base imposable determinades reduccions, establides en funció dels límits d'emissió dels gasos en qüestió, fixats per la normativa estatal i comunitària d'aplicació, una vegada homogeneïtzats. En la resta dels supòsits, la base liquidable coincideix amb la base imposable.

Els tipus de gravamen varien en funció de les distintes bases impossibles previstes per a cada modalitat del fet imposable, i, per a la seua fixació, es té en compte l'objectiu

También se encuentran exentas en dicho impuesto las actividades sujetas que se lleven a cabo a través de determinadas instalaciones específicas, como las de potabilización de aguas.

Por otra parte, son sujetos pasivos del impuesto, a título de contribuyentes, los que realicen algunas de las actividades a las que se refiere el hecho imponible del impuesto, siendo responsables solidarios, además de los establecidos en el artículo 42 de la Ley General Tributaria, los propietarios de las instalaciones en las que se realizan tales actividades.

La base imponible se configura, en las distintas modalidades del hecho imponible, en función de elementos y criterios relacionados directamente con la incidencia, alteración o riesgo para el medio ambiente. Así, en primer lugar, en el caso de la producción de energía eléctrica, la base imponible se establece en función de la producción bruta anual del período impositivo, por lo que se tiene en cuenta el mayor riesgo asociado a las instalaciones en pleno funcionamiento, con independencia de su potencia instalada. En segundo lugar, en el supuesto de producción, tenencia, almacenamiento y depósito de sustancias peligrosas, la base imponible coincide con la cantidad media anual de sustancias presentes en la instalación, con la finalidad de ajustar la medición del correspondiente hecho imponible al período impositivo anual, al tener en cuenta el efecto de las entradas y salidas de las sustancias en el ámbito de la respectiva actividad a lo largo de dicho período. En tercer lugar, en el supuesto de almacenamiento de residuos radioactivos, la base imponible se establece en función del peso de los residuos de alta actividad y del volumen de los residuos de media y baja actividad, almacenados, en uno y otro caso, en la fecha del devengo, por ser tales elementos los que mejor gradúan el nivel de riesgo medioambiental inherente a tales almacenamientos, y la fecha del devengo, la que mejor incide en el objetivo de influir en la disminución del riesgo medioambiental gravado, dadas las características de los flujos de movilidad y almacenamiento de este tipo de residuos, con unas condiciones de salida y transporte hasta los puntos de almacenamiento centralizado, provisional o definitivo, fuertemente intervenidas, por aplicación de su regulación específica. Por último, en el supuesto de emisión de determinados gases contaminantes a la atmósfera, la base imponible está constituída por la cantidad emitida durante el período impositivo, expresada en toneladas métricas, resultado de la suma de las cantidades emitidas de óxidos de nitrógeno (NO_x), expresadas en toneladas métricas equivalentes de dióxido de nitrógeno (NO_2), multiplicadas por el coeficiente 1,5, y de las cantidades emitidas de dióxido de azufre (SO_2), con el objeto de hacer equivalentes, en términos de dióxido de azufre, las cantidades emitidas de los dos grupos de gases relevantes a los efectos de esta modalidad del hecho imponible, de conformidad con los umbrales de emisión de ambos compuestos fijados por la normativa estatal y comunitaria de aplicación.

En el caso de las actividades que producen emisión de determinados gases contaminantes a la atmósfera, la base liquidable es el resultado de practicar a la base imponible determinadas reducciones, establecidas en función de los umbrales de emisión de los gases en cuestión, fijados por la normativa estatal y comunitaria de aplicación, una vez homogeneizados. En el resto de los supuestos, la base liquidable coincide con la base imponible.

Los tipos de gravamen varían en función de las distintas bases impossibles previstes para cada modalidad del hecho imponible, y, para su fijación, se tiene en cuenta el objetivo

de gravar més quant major és el dany o risc per al medi ambient de la respectiva activitat. A més, es preveu la possibilitat de modificar els dits tipus de gravamen en les lleis anuals de pressupostos de la Generalitat.

El període impositiu de l'impost és l'any natural, i es preveuen les situacions específiques de períodes impositius de duració inferior, de successió en la realització d'activitats i de canvis de denominació. Quant a la meritació, esta és produïx l'últim dia del període impositiu.

D'altra banda, s'establix l'obligació d'autoliquidació de l'impost per part dels subjectes passius, així com la d'efectuar pagaments fraccionats a compte de l'autoliquidació. A més, s'establixen els supòsits de devolució i liquidació provisional.

La gestió, recaptació i inspecció de l'impost corresponen a la conselleria competent en matèria d'hisenda, i es preveu l'establiment d'un cens d'instal·lacions i contribuents de l'impost, l'organització i funcionament del qual s'establirà mitjançant una orde de la conselleria competent en matèria d'hisenda.

III

El títol II de la llei fa referència a l'impost sobre l'eliminació de residus en abocadors, el fi del qual és el de fomentar, en l'àmbit de la Comunitat Valenciana, el reciclatge i la valoració dels residus, així com la disminució dels impactes sobre el medi ambient derivats de la seua eliminació en abocador.

L'establiment d'este impost constituïx un instrument més de la Generalitat per al compliment dels objectius previstos en l'article 1 de la Llei estatal 22/2011, de 28 de juliol, de Residus i Sòls Contaminats, i en els articles 1 i 2 de la Llei 10/2000, de 12 de desembre, de la Generalitat, de Residus de la Comunitat Valenciana, que constituïxen els eixos normatius de l'actuació de l'administració autonòmica valenciana en l'àmbit de la producció i gestió dels residus, a fi de protegir la salut humana i el medi ambient, i de millorar l'eficiència en l'ús dels recursos.

Es tracta de fomentar, per via fiscal, l'orde de prioritats, dins del principi de jerarquia en la gestió dels residus, previst en l'article 8 de l'esmentada Llei 22/2011, de 28 de juliol, en el qual l'eliminació per depòsit en abocador constituïx la pitjor i última opció, davant d'altres opcions prioritàries, com el reciclatge o un altre tipus de valoració, inclosa la valoració energètica.

Els ingressos procedents d'este impost es troben afectats a gastos de la Generalitat en l'àmbit de la planificació, el control, la gestió i l'eliminació dels residus, en la forma que establisca la Llei de Pressupostos de la Generalitat.

Constituïx el fet imposable de l'impost el depòsit de residus en abocadors públics o privats de la Comunitat Valenciana per a la seua eliminació.

L'objectiu de fomentar el reciclatge i la valoració dels residus, com a destinacions productives alternatives a l'eliminació en els abocadors, constituïxen la raó de ser dels supòsits de no subjecció, com són: el depòsit de residus inerts en obres de restauració, condicionament o rebliment, o amb fins de construcció; o el depòsit de matèries excloses de l'àmbit d'aplicació de la legislació de residus.

El foment de la valoració dels residus és la raó que justifica l'exempció en este impost prevista per al depòsit en

de gravar més quanto mayor es el daño o riesgo para el medio ambiente de la respectiva actividad. Además, se prevé la posibilidad de modificar dichos tipos de gravamen en las leyes anuales de presupuestos de la Generalitat.

El período impositivo del impuesto es el año natural, previéndose las situaciones específicas de periodos impositivos de duración inferior, de sucesión en la realización de actividades y de cambios de denominación. En cuanto al devengo, éste se produce el último día del período impositivo.

Por otro lado, se establece la obligación de autoliquidación del impuesto por parte de los sujetos pasivos, así como la de efectuar pagos fraccionados a cuenta de la autoliquidación. Además, se establecen los supuestos de devolución y liquidación provisional.

La gestión, recaudación e inspección del impuesto corresponden a la conselleria competente en materia de hacienda, previéndose el establecimiento de un censo de instalaciones y contribuyentes del impuesto, cuya organización y funcionamiento se establecerán mediante orden de la conselleria competente en materia de hacienda.

III

El título II de la ley hace referencia al impuesto sobre la eliminación de residuos en vertederos, cuyo fin es el de fomentar, en el ámbito de la Comunitat Valenciana, el reciclado y la valorización de los residuos, así como la disminución de los impactos sobre el medio ambiente derivados de su eliminación en vertedero.

El establecimiento de este impuesto constituye un instrumento más de la Generalitat para el cumplimiento de los objetivos previstos en el artículo 1 de la Ley estatal 22/2011, de 28 de julio, de Residuos y Suelos Contaminados, y en los artículos 1 y 2 de la Ley 10/2000, de 12 de diciembre, de la Generalitat, de Residuos de la Comunitat Valenciana, que constituyen los ejes normativos de la actuación de la administración autonómica valenciana en el ámbito de la producción y gestión de los residuos, con el fin de proteger la salud humana y el medio ambiente, así como mejorar la eficiencia en el uso de los recursos.

Se trata de fomentar, por vía fiscal, el orden de prioridades, dentro del principio de jerarquía en la gestión de los residuos, previsto en el artículo 8 de la citada Ley 22/2011, de 28 de julio, en el cual la eliminación por depósito en vertedero constituye la peor y última opción, frente a otras opciones prioritarias, como el reciclado u otro tipo de valorización, incluida la valorización energética.

Los ingresos procedentes de este impuesto se encuentran afectados a gastos de la Generalitat en el ámbito de la planificació, el control, la gestió i la eliminació de los residuos, en la forma que establezca la Ley de Presupuestos de la Generalitat.

Constituïx el hecho imponible del impuesto el depósito de residuos en vertederos públicos o privados de la Comunitat Valenciana para su eliminación.

El objetivo de fomentar el reciclado y la valorización de los residuos, como destinos productivos alternativos a la eliminación en los vertederos, constituyen la razón de ser de los supuestos de no sujeción, como son: el depósito de residuos inertes en obras de restauración, acondicionamiento o relleno, o con fines de construcción; o el depósito de materias excluidas del ámbito de aplicación de la legislación de residuos.

El fomento de la valorización de los residuos es la razón que justifica la exención en este impuesto prevista para el

abocadors de residus generats en el procés de valoració energètica de residus urbans (cendres i escòries) o de residus resultants de la utilització de combustibles derivats de residus o de combustibles substituïts a partir de residus.

A més, es troba exempt en l'impost el depòsit de residus ordenat per autoritats públiques en situacions de força major o catàstrofe, i el depòsit en abocadors de residus domèstics la gestió del qual siga competència de l'Estat, de la comunitat autònoma o de les entitats locals, i no s'entendran inclosos en este últim supòsit els residus semblants als domèstics generats en les indústries.

Són subjectes passius d'este impost, a títol de contribuents, aquells a què es referix l'apartat 4 de l'article 35 de la Llei General Tributària que depositen els residus en un abocador, i tenen la consideració de substituïts del contribuent els qui siguen titulars de l'explotació dels abocadors en què s'entreguen els residus, i quedaran obligats, estos últims, a comprovar el pes o volum dels residus que s'entreguen en l'abocador abans del seu depòsit en este, i s'hauran d'instal·lar i mantindre, a este efecte, mecanismes de pesada o cubicatge.

La base imposable està constituïda pel pes dels residus depositats a l'abocador, expressat en tones mètriques, excepte en el cas de residus de la construcció i demolició, en què es té en compte el volum per a determinar esta base, expressat en metres cúbics.

La distinta incidència en el medi ambient dels tipus de residus, en funció de la perillositat inherent a la seua composició i característiques, així com l'objectiu de fomentar les actuacions de valoració, són les dos circumstàncies que caracteritzen la configuració dels tipus de gravamen, que distingixen entre residus perillosos, no perillosos i residus de la construcció i demolició, i que fan més oneroses les entregues directes a abocador de residus que hagueren sigut susceptibles d'un procés previ de valoració. A més, es preveu la possibilitat de modificar els dits tipus de gravamen en les lleis anuals de pressupostos de la Generalitat.

L'impost meritara en el moment en què es produïska el depòsit dels residus en l'abocador, i s'establirà, no obstant això, que el substituït del contribuent ha de presentar una autoliquidació per cada abocador i trimestre natural de l'exercici, i que ha de repercutir l'impost al contribuent.

Finalment, la gestió, recaptació i inspecció de l'impost correspondran a la conselleria competent en matèria d'hisenda, i es preveu l'establiment d'un cens d'abocadors, l'organització i funcionament del qual s'establiran mitjançant una orde de la conselleria competent en matèria d'hisenda.

IV

S'inclouen en la present llei, a través de dos disposicions finals, diverses mesures en matèria d'ingressos de la Generalitat, en el marc del Pla Econòmic Financer de Reequilibri Pressupostari de la Comunitat Valenciana 2012-2014, i que suposen la modificació de la Llei 13/1997, de 23 de desembre, de la Generalitat, per la qual es regula el tram autonòmic de l'impost sobre la renda de les persones físiques i la resta de tributs cedits, i del Text Refós de la Llei de Taxes de la Generalitat, aprovat pel Decret Legislatiu 1/2005, de 25 de febrer, del Consell.

depósito en vertederos de residuos generados en el proceso de valorización energética de residuos urbanos (cenizas y escorias) o de residuos resultantes de la utilización de combustibles derivados de residuos o de combustibles sustitutos a partir de residuos.

Además, se encuentra exento en el impuesto el depósito de residuos ordenado por autoridades públicas en situaciones de fuerza mayor o catástrofe, así como el depósito en vertederos de residuos domésticos cuya gestión sea competencia del Estado, de la comunidad autónoma o de las entidades locales, no entendiéndose incluidos en este último supuesto los residuos similares a los domésticos generados en las industrias.

Son sujetos pasivos de este impuesto, a título de contribuyentes, aquellos a los que se refiere el apartado 4 del artículo 35 de la Ley General Tributaria que depositen los residuos en un vertedero, y tienen la consideración de sustitutos del contribuyente los que sean titulares de la explotación de los vertederos en los que se entreguen los residuos, quedando obligados, estos últimos, a comprobar el peso o volumen de los residuos que se entreguen en el vertedero antes de su depósito en éste, y debiendo instalar y mantener, a tal efecto, mecanismos de pesaje o cubicaje.

La base imponible está constituída por el peso de los residuos depositados en el vertedero, expresado en toneladas métricas, salvo en el caso de residuos de la construcción y demolición, en el que se tiene en cuenta el volumen para determinar dicha base, expresado en metros cúbicos.

La distinta incidencia en el medio ambiente de los tipos de residuos, en función de la peligrosidad inherente a su composición y características, así como el objetivo de fomentar las actuaciones de valorización, son las dos circunstancias que caracterizan la configuración de los tipos de gravamen, que distinguen entre residuos peligrosos, no peligrosos y residuos de la construcción y demolición, y que hacen más onerosas las entregas directas a vertedero de residuos que hubieran sido susceptibles de un proceso previo de valorización. Además, se prevé la posibilidad de modificar dichos tipos de gravamen en las leyes anuales de presupuestos de la Generalitat.

El impuesto se devengará en el momento en que se produzca el depósito de los residuos en el vertedero, estableciéndose, no obstante, que el sustituto del contribuyente debe presentar una autoliquidación por cada vertedero y trimestre natural del ejercicio, y que ha de repercutir el impuesto al contribuyente.

Finalmente, la gestión, recaudación e inspección del impuesto correspondrán a la conselleria competente en materia de hacienda, previéndose el establecimiento de un censo de vertederos, cuya organización y funcionamiento se establecerán mediante orden de la conselleria competente en materia de hacienda.

IV

Se incluyen en la presente Ley, a través de dos disposiciones finales, diversas medidas en materia de ingresos de la Generalitat, en el marco del Plan Económico Financiero de Reequilibrio Presupuestario de la Comunitat Valenciana 2012-2014, y que suponen la modificación de la Ley 13/1997, de 23 de diciembre, de la Generalitat, por la que se regula el tramo autonómico del Impuesto sobre la Renta de las Personas Físicas y restantes tributos cedidos, y del Texto Refundido de la Ley de Tasas de la Generalitat, aprobado por el Decreto Legislativo 1/2005, de 25 de febrero, del Consell.

La necessitat de reduir l'actual nivell de dèficit públic de la Comunitat Valenciana, derivat de l'evolució de la crisi econòmica que afecta el conjunt de l'Estat, exigeix adoptar mesures extraordinàries i urgents en la Comunitat Valenciana, no sols per la via del retall del gasto, sinó, també, per la via de l'increment dels ingressos públics, en particular, dels derivats d'aquells tributs de tipus progressiu més directament relacionats amb la capacitat econòmica dels contribuents, com l'impost sobre el patrimoni.

En este sentit, en primer lloc, per tal que, en l'actual conjuntura econòmica, contribuïsquen més els que més tenen, s'articula dit objectiu per al 2012 a través de l'impost sobre el patrimoni, i es limita a l'exercici 2011 l'aplicació de la bonificació del 100 per 100 sobre la quota del dit impost, establida per la Llei 9/2011, de 26 de desembre, de Mesures Fiscals, de Gestió Administrativa i Financera, i d'Organització de la Generalitat, i quedant sense efecte per a l'exercici 2012.

En segon lloc, s'establix, fins al 31 de desembre del 2014, un nou tipus general de la modalitat de transmissions patrimonials oneroses de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, que passa del 7 al 8 per cent, i que és aplicable a les transmissions d'immobles, així com a la constitució o cessió de drets reals que recaiguen sobre estos, excepte els drets reals de garantia, i es mantenen, per tant, els actuals tipus reduïts per a les adquisicions de la vivenda habitual d'una família nombrosa o d'un discapacitat, així com per a l'adquisició de vivendes de protecció oficial de règim especial i la constitució o cessió de drets reals que recaiguen sobre les referides vivendes.

En tercer lloc, es crea una nova taxa per servicis personals i materials en l'àmbit de l'administració de l'Administració de justícia, que s'inclou, com a capítol I d'un nou títol XIV, denominat «Taxes en matèria de l'administració de justícia», dins del Text Refós de la Llei de Taxes de la Generalitat, aprovat pel Decret Legislatiu 1/2005, de 25 de febrer, del Consell.

Encara que resulta evident que la justícia, en tant que garantia de l'estat de dret, implica una sèrie de beneficis col·lectius que transcendixen a l'interés del justiciable considerat individualment, la veritat és que, al marge del finançament genèric dels servicis relacionats amb la justícia, resulta raonable, seguint la doctrina del Tribunal Constitucional, que qui recórrega de forma més habitual a la justícia i genere, per tant, una major utilització dels recursos que la Generalitat posa al seu servici en l'àmbit de la Comunitat Valenciana, haja de contribuir, en major grau, al sosteniment de tals recursos.

Per tal motiu, s'establix esta nova taxa, el fet imposable de la qual ho constituïx la prestació de servicis personals i materials en l'àmbit de l'administració de l'administració de justícia de competència de la Generalitat, a instància de part, en els ordes jurisdiccionals civil i contenciós administratiu, en òrgans judicials amb seu a la Comunitat Valenciana.

Esta taxa s'exigix en contraprestació de servicis personals i materials per part de la Generalitat, manifestada per la realització de determinats actes, per les actuacions del personal que presta els seus servicis recolzant la labor dels òrgans jurisdiccionals, i per l'ús d'aquells mitjans materials que també es posen a la seua disposició per part de la Generalitat, en l'àmbit de les seues competències; i això a diferència de la taxa estatal, el fet imposable de la qual ho constituïx l'exercici de la potestat jurisdiccional, en sentit

La necesidad de reducir el actual nivel de déficit público de la Comunitat Valenciana, derivado de la evolución de la crisis económica que afecta al conjunto del Estado, exige adoptar medidas extraordinarias y urgentes en la Comunitat Valenciana, no sólo por la vía del recorte del gasto, sino, también, por la vía del incremento de los ingresos públicos, en particular, de los derivados de aquellos tributos de tipo progresivo más directamente relacionados con la capacidad económica de los contribuyentes, como el impuesto sobre el patrimonio.

En este sentido, en primer lugar, con la finalidad de que, en la actual coyuntura económica, contribuyan más los que más tienen, se articula dicho objetivo para el 2012 a través del Impuesto sobre el patrimonio, limitándose al ejercicio 2011 la aplicación de la bonificación del 100 por 100 sobre la cuota de dicho impuesto, establecida por la Ley 9/2011, de 26 de diciembre, de Medidas Fiscales, de Gestión Administrativa y Financiera, y de Organización de la Generalitat, y quedando sin efecto para el ejercicio 2012.

En segundo lugar, se establece, hasta el 31 de diciembre del 2014, un nuevo tipo general de la modalidad de transmisiones patrimoniales onerosas del impuesto sobre transmisiones patrimoniales y actos jurídicos documentados, que pasa del 7 al 8 por ciento, y que resulta aplicable a las transmisiones de inmuebles, así como a la constitución o cesión de derechos reales que recaigan sobre aquéllos, salvo los derechos reales de garantía; manteniéndose, por tanto, los actuales tipos reducidos para las adquisiciones de la vivienda habitual de una familia numerosa o de un discapacitado, así como para la adquisición de viviendas de protección oficial de régimen especial y la constitución o cesión de derechos reales que recaigan sobre las referidas viviendas.

En tercer lugar, se crea una nueva tasa por servicios personales y materiales en el ámbito de la administración de la Administración de Justicia, que se incluye, como capítulo I de un nuevo título XIV, denominado «Tasas en materia de la administración de la Administración de Justicia», dentro del Texto Refundido de la Ley de Tasas de la Generalitat, aprobado por el Decreto Legislativo 1/2005, de 25 de febrero, del Consell.

Aunque resulta evidente que la justicia, en tanto que garantía del estado de derecho, implica una serie de beneficios colectivos que trascienden al interés del justiciable considerado individualmente, lo cierto es que, al margen de la financiación genérica de los servicios relacionados con la justicia, resulta razonable, siguiendo la doctrina del Tribunal Constitucional, que quien recurra de forma más habitual a la justicia y genere, por tanto, una mayor utilización de los recursos que la Generalitat pone al servicio de ella en el ámbito de la Comunitat Valenciana, deba contribuir, en mayor medida, al sostenimiento de tales recursos.

Por tal motivo, se establece esta nueva tasa, cuyo hecho imponible lo constituye la prestación de servicios personales y materiales en el ámbito de la administración de la administración de justicia de competencia de la Generalitat, a instancia de parte, en los órdenes jurisdiccionales civil y contencioso-administrativo, en órganos judiciales con sede en la Comunitat Valenciana.

Dicha tasa se exige en contraprestación de servicios personales y materiales por parte de la Generalitat, manifestada por la realización de determinados actos, por las actuaciones del personal que presta sus servicios apoyando la labor de los órganos jurisdiccionales, y por el uso de aquellos medios materiales que también se ponen a su disposición por parte de la Generalitat, en el ámbito de sus competencias; y ello a diferencia de la tasa estatal, cuyo hecho imponible lo constituye el ejercicio de la potestad jurisdiccional

estricte, i plenament identificat amb la funció que estableix l'article 117.3 de la Constitució Espanyola, de «jutjar i fer executar el que jutja».

Queden exempts de la taxa el Ministeri Fiscal, aquelles persones que tinguen reconegut el dret a l'assistència jurídica gratuïta, i els que pretenguen l'execució d'un acord de mediació, a fi d'incentivar les solucions alternatives a la via judicial per a la resolució dels conflictes.

A més, s'estableix un règim de bonificacions per a determinats col·lectius, com: les famílies nombroses, de conformitat amb allò que disposa l'article 12 de la Llei 40/2003, de 18 de novembre, de Protecció a les Famílies Nombroses; les famílies monoparentals, atesa la seua major vulnerabilitat econòmica; i els treballadors autònoms, que constitueixen un col·lectiu vital per a l'entramat econòmic de la Comunitat Valenciana, i sobre el qual, en gran manera, descansa la generació d'ocupació, a curt i mitjà termini.

Els ingressos generats per esta taxa queden afectats al finançament de la modernització, renovació, reforma i manteniment de les infraestructures judicials de la Comunitat Valenciana de competència de la Generalitat en l'àmbit de l'administració de l'administració de justícia

En quart lloc, en el nou títol XIV del Text Refós de la Llei de Taxes de la Generalitat, s'inclou també, per raons sistemàtiques, dins d'un capítol II, la «Taxa per l'obtenció de còpies simples de documents i instruments judicials», actualment arplega en el capítol V del títol II del mateix Text Refós de la Llei de Taxes, que passa a denominar-se «Taxa per l'obtenció de testimonis, certificats i còpies de documents i instruments judicials», i s'introdueixen diverses modificacions en el seu fet imposable, exempcions, quadre de tarifes i règim de pagament, per a ajustar-la a l'actual realitat prestacional i el seu cost efectiu per a l'administració.

TÍTOL I

IMPOST SOBRE ACTIVITATS QUE INCIDIXEN EN EL MEDI AMBIENT

Article 1

Naturalesa, objecte, àmbit d'aplicació i afectació de l'impost

1. L'impost sobre activitats que incidixen en el medi ambient és un tribut propi de la Generalitat que grava la incidència, alteració o risc de deteriorament que, sobre el medi ambient, ocasiona la realització de determinades activitats, a través de les instal·lacions i la resta d'elements patrimonials afectes a estes que es troben radicades al territori de la Comunitat Valenciana, per tal de contribuir a compensar a la societat el cost que suporta i a frenar el deteriorament de l'entorn natural.

2. Els ingressos procedents d'este impost es troben afectats a gastos de la Generalitat en l'àmbit de la conservació i millora del medi ambient, en la forma que establisca la Llei de Pressupostos de la Generalitat.

Article 2

Fet imposable

1. Constitueixen el fet imposable de l'impost els danys, impactes, afeccions i riscos per al medi ambient derivats de

cional, en sentido estricto, y plenamente identificado con la función que establece el artículo 117.3 de la Constitución Española, de «juzgar y hacer ejecutar lo juzgado».

Quedan exentos de la tasa el Ministerio Fiscal, aquellas personas que tengan reconocido el derecho a la asistencia jurídica gratuita, y quienes pretendan la ejecución de un acuerdo de mediación, con el fin de incentivar las soluciones alternativas a la vía judicial para la resolución de los conflictos.

Además, se establece un régimen de bonificaciones para determinados colectivos, como: las familias numerosas, de conformidad con lo dispuesto en el artículo 12 de la Ley 40/2003, de 18 de noviembre, de Protección a las Familias Numerosas; las familias monoparentales, dada su mayor vulnerabilidad económica; y los trabajadores autónomos, que constituyen un colectivo vital para el entramado económico de la Comunitat Valenciana, y sobre el que, en buena medida, descansa la generación de empleo, a corto y medio plazo.

Los ingresos generados por esta tasa quedan afectados a la financiación de la modernización, renovación, reforma y mantenimiento de las infraestructuras judiciales de la Comunitat Valenciana de competencia de la Generalitat en el ámbito de la administración de la administración de justícia.

En cuarto lugar, en el nuevo título XIV del Texto Refundido de la Ley de Tasas de la Generalitat, se incluye también, por razones sistemáticas, dentro de un capítulo II, la «Tasa por la obtención de copias simples de documentos e instrumentos judiciales», actualmente recogida en el capítulo V del título II del mismo Texto Refundido de la Ley de Tasas, que pasa a denominarse «Tasa por la obtención de testimonios, certificaciones y copias de documentos e instrumentos judiciales», introduciéndose diversas modificaciones en su hecho imponible, exenciones, cuadro de tarifas y régimen de pago, para ajustarla a la actual realidad prestacional y su coste efectivo para la administración.

TÍTULO I

IMPUESTO SOBRE ACTIVIDADES QUE INCIDEN EN EL MEDIO AMBIENTE

Artículo 1

Naturaleza, objeto, ámbito de aplicación y afectación del impuesto

1. El Impuesto sobre actividades que inciden en el medio ambiente es un tributo propio de la Generalitat que grava la incidencia, alteración o riesgo de deterioro que, sobre el medio ambiente, ocasiona la realización de determinadas actividades, a través de las instalaciones y demás elementos patrimoniales afectos a aquéllas que se encuentren radicadas en el territorio de la Comunitat Valenciana, con el fin de contribuir a compensar a la sociedad el coste que soporta y a frenar el deterioro del entorno natural.

2. Los ingresos procedentes de este impuesto se encuentran afectados a gastos de la Generalitat en el ámbito de la conservación y mejora del medio ambiente, en la forma que establezca la Ley de Presupuestos de la Generalitat.

Artículo 2

Hecho imponible

1. Constituyen el hecho imponible del impuesto los daños, impactos, afecciones y riesgos para el medio am-

la realització en el territori de la Comunitat Valenciana, per mitjà de les instal·lacions i la resta d'elements patrimonials a què es referix l'apartat 1 de l'article 1, de qualsevol de les activitats següents:

a) La producció d'energia elèctrica.

b) La producció, tinença, depòsit i emmagatzematge de substàncies considerades perilloses d'acord amb l'annex I, part 1 «Relació de substàncies» i part 2 «Categories de substàncies i preparats no denominats específicament en la part 1», del Reial Decret 1254/1999, de 16 de juliol, pel qual es van aprovar mesures de control dels riscos inherents als accidents greus en què intervien substàncies perilloses, sempre que la quantitat present en la instal·lació que es tracte supere, en qualsevol moment del període impositiu, el 10% de les que figuren en la columna 3 de l'annex I, part 1 i part 2, del Reial Decret 1254/1999, de 16 de juliol, o el 5% si es tracta d'instal·lacions situades en terrenys qualificats com a sòl urbà.

c) L'emmagatzematge de residus radioactius.

d) Les que emeten a l'atmosfera òxids de nitrogen (NO_x) o diòxid de sofre (SO_2).

2. Les activitats de producció d'energia elèctrica a què es referix la lletra *a* de l'apartat 1 que impliquen producció, tinença, depòsit o emmagatzematge de substàncies considerades perilloses, en els termes que preveu la lletra *b* del dit apartat, tributaran exclusivament d'acord amb el que estableix la lletra *a*.

3. Les activitats a què es referixen les lletres *a* i *b* de l'apartat 1 que impliquen, a més, l'emissió de gasos contaminants a l'atmosfera en els termes que preveu la lletra *d* del dit apartat, tributaran per ambdós conceptes, sense perjudici del que disposa l'apartat 2.

4. Als efectes d'esta llei, es considera activitat d'emmagatzematge de residus radioactius a tota operació consistent en la immobilització, a curt, mig o llarg termini, d'estos, amb independència del lloc o forma en què es realitze, i s'entendrà, en tot cas, que el combustible nuclear irradiat és residu radioactiu.

5. Els conceptes i termes amb substantivitat pròpia que apareixen en la llei, excepte els definits en esta, tindran el contingut que els atorgue la normativa comunitària, estatal i autonòmica sobre contaminació atmosfèrica, residus, substàncies perilloses o energia.

Article 3

Exempcions

Està exempta de l'impost la incidència en el medi ambient ocasionada per:

1. Les activitats següents:

a) La producció d'energia elèctrica en instal·lacions que utilitzen com a energia primària l'energia solar o eòlica, o en centrals que utilitzen com a combustible principal la biomassa o el biogàs, llevat que alteren de manera greu i evident el medi ambient quan així s'establisca en la corresponent declaració d'impacte ambiental.

b) La producció d'energia elèctrica inclosa en el règim especial regulat en la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del Sector Elèctric, inscrites al Registre Administratiu d'Instal·lacions de Producció de Règim Especial, llevat que alteren de manera greu i evident el medi ambient quan així s'establisca en la corresponent declaració d'impacte ambiental.

c) La producció d'energia elèctrica per a l'autoconsum, llevat que alteren de manera greu i evident el medi ambient

biente derivados de la realización en el territorio de la Comunitat Valenciana, mediante las instalaciones y demás elementos patrimoniales a los que se refiere el apartado 1 del artículo 1, de cualquiera de las actividades siguientes:

a) La producción de energía eléctrica.

b) La producción, tenencia, depósito y almacenamiento de sustancias consideradas peligrosas de acuerdo con el anexo I, parte 1 «Relación de sustancias» y parte 2 «Categorías de sustancias y preparados no denominados específicamente en la parte 1», del Real Decreto 1254/1999, de 16 de julio, por el que se aprobaron medidas de control de los riesgos inherentes a los accidentes graves en los que intervienen sustancias peligrosas, siempre y cuando la cantidad presente en la instalación de que se trate supere, en cualquier momento del periodo impositivo, el 10% de las que figuran en la columna 3 del anexo I, parte 1 y parte 2, del Real Decreto 1254/1999, de 16 de julio, o el 5%, si se trata de instalaciones situadas en terrenos calificados como suelo urbano.

c) El almacenamiento de residuos radioactivos.

d) Las que emitan a la atmósfera óxidos de nitrógeno (NO_x) o dióxido de azufre (SO_2).

2. Las actividades de producción de energía eléctrica a las que se refiere la letra *a* del apartado 1 que impliquen producción, tenencia, depósito o almacenamiento de sustancias consideradas peligrosas, en los términos previstos en la letra *b* de dicho apartado, tributarán exclusivamente conforme a lo establecido en la letra *a*.

3. Las actividades a las que se refieren las letras *a* y *b* del apartado 1 que impliquen, además, la emisión de gases contaminantes a la atmósfera en los términos previstos en la letra *d* de dicho apartado, tributarán por ambos conceptos, sin perjuicio de lo dispuesto en el apartado 2.

4. A los efectos de esta ley, se considera actividad de almacenamiento de residuos radioactivos a toda operación consistente en la inmovilización, a corto, medio o largo plazo, de aquéllos, con independencia del lugar o forma en que se realice, y se entenderá, en todo caso, que el combustible nuclear irradiado es residuo radiactivo.

5. Los conceptos y términos con substantividad propia que aparecen en la ley, salvo los definidos en ésta, tendrán el contenido que les otorgue la normativa comunitaria, estatal y autonómica sobre contaminación atmosférica, residuos, sustancias peligrosas o energía.

Artículo 3

Exenciones

Está exenta del impuesto la incidencia en el medio ambiente ocasionada por:

1. Las siguientes actividades:

a) La producción de energía eléctrica en instalaciones que utilicen como energía primaria la energía solar o eólica, o en centrales que utilicen como combustible principal la biomasa o el biogás, salvo que alteren de modo grave y evidente el medio ambiente cuando así se establezca en la correspondiente declaración de impacto ambiental.

b) La producción de energía eléctrica incluida en el régimen especial regulado en la Ley 54/1997, de 27 de noviembre, del Sector Eléctrico, inscritas en el Registro Administrativo de Instalaciones de Producción de Régimen Especial, salvo que alteren de modo grave y evidente el medio ambiente cuando así se establezca en la correspondiente declaración de impacto ambiental.

c) La producción de energía eléctrica para el autoconsumo, salvo que alteren de modo grave y evidente el medio

quan així s'establisca en la corresponent declaració d'impacte ambiental.

d) L'emmagatzematge de residus radioactius vinculat exclusivament a activitats mèdiques o científiques.

2. Les activitats a què es referix l'apartat 1 de l'article 2 quan siguin realitzades per l'Estat, la Generalitat i les corporacions locals, així com pels seus organismes autònoms.

3. Les activitats que es duguen a terme per mitjà d'instal·lacions destinades exclusivament a la potabilització d'aigües.

Article 4

Subjectes passius i responsables solidaris

1. Són subjectes passius de l'impost, a títol de contribuents, les persones, físiques o jurídiques, i les entitats sense personalitat jurídica a què es referix l'apartat 4 de l'article 35 de la Llei General Tributària, que realitzen qualsevol de les activitats a què es referix l'apartat 1 de l'article 2.

2. Són responsables solidaris del deute tributari d'este impost, a més dels establits en l'article 42 de la Llei General Tributària, els propietaris de les instal·lacions en què es realitzen les activitats assenyalades en l'apartat 1 de l'article 2.

Article 5

Base imposable

La base imposable de l'impost està constituïda:

1. En el cas de les activitats a què es referix la lletra *a* de l'apartat 1 de l'article 2, per la producció bruta d'electricitat en el període impositiu, expressada en quilovats hora.

2. En el cas de les activitats a què es referix la lletra *b* de l'apartat 1 de l'article 2, per la quantitat mitjana de substàncies presents en la instal·lació durant el període impositiu, expressada en quilograms.

3. En el cas de les activitats a què es referix la lletra *c* de l'apartat 1 de l'article 2, per la quantitat dels residus emmagatzemats a la data de meritació de l'impost, expressada en quilograms, si es tracta de residus d'alta activitat, o en metres cúbics, si es tracta de residus de mitjana i baixa activitat.

4. En el cas de les activitats a què es referix la lletra *d* de l'apartat 1 de l'article 2, per la quantitat emesa durant el període impositiu, expressada en tones mètriques, resultat de la suma de les quantitats emeses d'òxids de nitrogen (NO_x), expressades en tones mètriques equivalents de diòxid de nitrogen (NO_2), multiplicades pel coeficient 1,5, i de les quantitats emeses de diòxid de sofre (SO_2).

Article 6

Determinació de la base imposable

1. La base imposable definida en l'article 5 es determinarà, per a cada instal·lació en què es realitzen les activitats assenyalades en l'apartat 1 de l'article 2, de forma independent.

2. La base imposable serà determinada, com a regla general, pel mètode d'estimació directa. S'aplicarà el mètode d'estimació objectiva en els supòsits previstos en la lletra *b* de l'apartat 3 d'este article. El mètode d'estimació indirecta

ambiente cuando así se establezca en la correspondiente declaración de impacto ambiental.

d) El almacenamiento de residuos radiactivos vinculado exclusivamente a actividades médicas o científicas.

2. Las actividades a las que se refiere el apartado 1 del artículo 2 cuando se realicen por el Estado, la Generalitat y las corporaciones locales, así como por sus organismos autónomos.

3. Las actividades que se lleven a cabo mediante instalaciones destinadas exclusivamente a la potabilización de aguas.

Artículo 4

Sujetos pasivos y responsables solidarios

1. Son sujetos pasivos del impuesto, a título de contribuyentes, las personas, físicas o jurídicas, y los entes sin personalidad jurídica a los que se refiere el apartado 4 del artículo 35 de la Ley General Tributaria, que realicen cualquiera de las actividades a las que se refiere el apartado 1 del artículo 2.

2. Son responsables solidarios de la deuda tributaria de este impuesto, además de los establecidos en el artículo 42 de la Ley General Tributaria, los propietarios de las instalaciones en las que se realizan las actividades señaladas en el apartado 1 del artículo 2.

Artículo 5

Base imponible

La base imponible del impuesto está constituida:

1. En el caso de las actividades a las que se refiere la letra *a* del apartado 1 del artículo 2, por la producción bruta de electricidad en el periodo impositivo, expresada en kilovatios hora.

2. En el caso de las actividades a las que se refiere la letra *b* del apartado 1 del artículo 2, por la cantidad media de sustancias presentes en la instalación durante el periodo impositivo, expresada en kilogramos.

3. En el caso de las actividades a las que se refiere la letra *c* del apartado 1 del artículo 2, por la cantidad de los residuos almacenados en la fecha de devengo del impuesto, expresada en kilogramos, si se trata de residuos de alta actividad, o en metros cúbicos, si se trata de residuos de media y baja actividad.

4. En el caso de las actividades a las que se refiere la letra *d* del apartado 1 del artículo 2, por la cantidad emitida durante el periodo impositivo, expresada en toneladas métricas, resultado de la suma de las cantidades emitidas de óxidos de nitrógeno (NO_x), expresadas en toneladas métricas equivalentes de dióxido de nitrógeno (NO_2), multiplicadas por el coeficiente 1,5, y de las cantidades emitidas de dióxido de azufre (SO_2).

Artículo 6

Determinación de la base imponible

1. La base imponible definida en el artículo 5 se determinará, para cada instalación en la que se realicen las actividades señaladas en el apartado 1 del artículo 2, de forma independiente.

2. La base imponible se determinará, como regla general, por el método de estimación directa. Se aplicará el método de estimación objetiva en los supuestos previstos en la letra *b* del apartado 3 de este artículo. El método de estima-

s'aplicarà de conformitat amb allò que disposa l'article 53 de la Llei General Tributària.

3. En el cas de les activitats descrites en la lletra *d* de l'apartat 1 de l'article 2, la base imposable de la instal·lació serà determinada, per a cada un dels seus focus emissors, de la manera següent:

a) Pel mètode d'estimació directa, en els focus emissors de la instal·lació que disposen de sistemes de mesura i registre en continu de les mencionades substàncies (Sistemes Automàtics de Mesura) que estiguen connectats amb els centres de control gestionats pels òrgans competents de la Generalitat en matèria de medi ambient. En este cas, el temps de pèrdua de dades per operacions de manteniment, calibratges i avaries d'equips de mesura es computarà tenint en compte la concentració i cabal mitjans per hora del període impositiu.

b) En els supòsits no previstos en la lletra *a*, pel mètode d'estimació objectiva, a partir de les dades resultants de l'últim mesurament anterior a la data de meritació de l'impost que haguera sigut realitzada, en cada un dels focus, per una entitat col·laboradora de l'administració en matèria de qualitat ambiental, amb independència que el dit mesurament s'haja realitzat en el període impositiu o en exercicis anteriors.

Per a calcular les quantitats emeses d'òxids de nitrogen o de diòxid de sofre per cada focus emissor en el període impositiu, es multiplicaran les concentracions horàries dels compostos citats pel cabal de gasos emesos i pel nombre d'hores d'activitat que corresponga al període impositiu. El resultat s'expressarà, segons siga procedent, en tones mètriques equivalents de diòxid de nitrogen i en tones mètriques de diòxid de sofre.

Article 7

Base liquidable

1. En el cas de les activitats a què es referix la lletra *d* de l'apartat 1 de l'article 2, la base liquidable és el resultat de practicar en la base imposable les següents reduccions, sense que, com a conseqüència d'això, la base liquidable pugui resultar negativa:

a) 150 tones mètriques de base imposable derivades d'emissions d'òxids de nitrogen.

b) 150 tones mètriques de base imposable derivades d'emissions de diòxid de sofre.

2. En la resta de les activitats descrites en l'apartat 1 de l'article 2, la base liquidable serà igual a la base imposable.

Article 8

Quota íntegra i tipus de gravamen

1. La quota tributària íntegra s'obtindrà per cada modalitat del fet imposable a què fa referència l'apartat 1 de l'article 2 i serà el resultat de multiplicar la base liquidable respectiva pels següents tipus impositius:

a) En el cas de les activitats a què es referix la lletra *a* de l'apartat 1 de l'article 2:

1.ª En el cas de l'energia d'origen termonuclear: 0,0018 euros per quilovatt hora.

2.ª En el cas d'energia l'origen del qual no siga termonuclear ni hidroelèctric: 0,0008 euros per quilovatt hora.

3.ª En el cas d'energia d'origen hidroelèctric: 0,0004 euros per quilovatt hora.

ció indirecta se aplicarà de conformitat con lo dispuesto en el artículo 53 de la Ley General Tributaria.

3. En el caso de las actividades descritas en la letra *d* del apartado 1 del artículo 2, la base imponible de la instalación se determinará, para cada uno de sus focos emisores, de la siguiente forma:

a) Por el método de estimación directa, en los focos emisores de la instalación que dispongan de sistemas de medida y registro en continuo de las mencionadas sustancias (Sistemas Automáticos de Medida) que estén conectados con los centros de control gestionados por los órganos competentes de la Generalitat en materia de medio ambiente. En este caso, el tiempo de pérdida de datos por operaciones de mantenimiento, calibraciones y averías de equipos de medida se computará teniendo en cuenta la concentración y caudal promedios por hora del periodo impositivo.

b) En los supuestos no previstos en la letra *a*, por el método de estimación objetiva, a partir de los datos resultantes de la última medición anterior a la fecha de devengo del impuesto que hubiera sido realizada, en cada uno de los focos, por una entidad colaboradora de la administración en materia de calidad ambiental, con independencia de que dicha medición se haya realizado en el período impositivo o en ejercicios anteriores.

Para calcular las cantidades emitidas de óxidos de nitrógeno o de dióxido de azufre por cada foco emisor en el período impositivo, se multiplicarán las concentraciones horarias de los compuestos citados por el caudal de gases emitidos y por el número de horas de actividad que corresponda al período impositivo. El resultado se expresará, según proceda, en toneladas métricas equivalentes de dióxido de nitrógeno y en toneladas métricas de dióxido de azufre.

Artículo 7

Base liquidable

1. En el caso de las actividades a las que se refiere la letra *d* del apartado 1 del artículo 2, la base liquidable es el resultado de practicar en la base imponible las siguientes reducciones, sin que, como consecuencia de ello, la base liquidable pueda resultar negativa:

a) 150 toneladas métricas de base imponible derivadas de emisiones de óxidos de nitrógeno.

b) 150 toneladas métricas de base imponible derivadas de emisiones de dióxido de azufre.

2. En el resto de las actividades descritas en el apartado 1 del artículo 2, la base liquidable será igual a la base imponible.

Artículo 8

Cuota íntegra y tipos de gravamen

1. La cuota tributaria íntegra, que se obtendrá por cada modalidad del hecho imponible a las que se refiere el apartado 1 del artículo 2, será el resultado de multiplicar la base liquidable respectiva por los siguientes tipos impositivos:

a) En el caso de las actividades a las que se refiere la letra *a*) del apartado 1 del artículo 2:

1.º En el caso de la energía de origen termonuclear: 0,0018 euros por kilovatio hora.

2.º En el caso de energía cuyo origen no sea termonuclear ni hidroeléctrico: 0,0008 euros por kilovatio hora.

3.º En el caso de energía de origen hidroeléctrico: 0,0004 euros por kilovatio hora.

b) En el cas de les activitats a què es referix la lletra *b* de l'apartat 1 de l'article 2: el resultat, expressat en euros, de dividir 1.000 per les quantitats, expressades en quilograms, que figuren en la columna 3 de l'annex I, part 1 i part 2, del Reial Decret 1254/1999, de 16 de juliol.

c) En el cas de les activitats a què es referix la lletra *c* de l'apartat 1 de l'article 2:

1.ª Per a residus radioactius d'alta activitat: 5 euros per quilogram.

2.ª Per a residus radioactius de mitjana i baixa activitat: 1.000 euros per metre cúbic.

d) En el cas de les activitats a què es referix la lletra *d* de l'apartat 1 de l'article 2:

<i>Trams de la base imposable</i>	<i>Tipus (€/Tm)</i>
Fins a 1.000 tones anuals	9
Entre 1.000,01 i 3.000 tones anuals	12
Entre 3.000,01 i 7.000 tones anuals	18
Entre 7.000,01 i 15.000 tones anuals	24
Entre 15.000,01 i 40.000 tones anuals	30
Entre 40.000,01 i 80.000 tones anuals	38
Més de 80.000 tones anuals	50

2. En les lleis anuals de pressupostos de la Generalitat es podrà modificar la quantia dels tipus de gravamen regulats en este article.

Article 9

Bonificacions en la quota

1. En el cas de focus emissors de compostos oxigenats del sofre o del nitrogen subjectes al mètode d'estimació directa, s'aplicarà una bonificació del 7 per cent de la part de la quota íntegra corresponent als dits focus, sempre que el rendiment dels Sistemes Automàtics de Mesura, exclosos els seus períodes de calibratge o manteniment, siga igual o superior al 90 per cent.

Quan el rendiment dels analitzadors automàtics siga igual o superior al 80 per 100 i inferior al 90 per cent, la bonificació prevista en l'apartat 1 serà del 5 per cent de la quota íntegra.

2. El rendiment dels Sistemes Automàtics de Mesura s'obtindrà del quocient resultant de dividir el nombre de dades vàlides transmeses als centres de control gestionats pels òrgans competents de la Generalitat en matèria de medi ambient entre el nombre de dades totals del període, excloses les corresponents a calibratges i manteniment dels equips.

Article 10

Quota líquida

La quota líquida serà el resultat d'aplicar sobre la quota íntegra l'import de les bonificacions a què es referix l'article 9.

Article 11

Període impositiu i meritació

1. El període impositiu serà l'any natural.
2. El període impositiu serà inferior a l'any natural en els supòsits en què l'inici o cessament de les activitats a

b) En el caso de las actividades a las que se refiere la letra *b* del apartado 1 del artículo 2: el resultado, expresado en euros, de dividir 1.000 por las cantidades, expresadas en kilogramos, que figuran en la columna 3 del anexo I, parte 1 y parte 2, del Real Decreto 1254/1999, de 16 de julio.

c) En el caso de las actividades a las que se refiere la letra *c* del apartado 1 del artículo 2:

1.º Para residuos radiactivos de alta actividad: 5 euros por kilogramo.

2.º Para residuos radiactivos de media y baja actividad: 1.000 euros por metro cúbico.

d) En el caso de las actividades a las que se refiere la letra *d* del apartado 1 del artículo 2:

<i>Tramos de base imponible</i>	<i>Tipo (€/Tm)</i>
Hasta 1.000 toneladas anuales	9
Entre 1.000,01 y 3.000 toneladas anuales	12
Entre 3.000,01 y 7.000 toneladas anuales	18
Entre 7.000,01 y 15.000 toneladas anuales	24
Entre 15.000,01 y 40.000 toneladas anuales	30
Entre 40.000,01 y 80.000 toneladas anuales	38
Más de 80.000 toneladas anuales	50

2. En las leyes anuales de presupuestos de la Generalitat se podrá modificar el importe de los tipos de gravamen regulados en este artículo.

Artículo 9

Bonificaciones en la cuota

1. En el caso de focos emisores de compuestos oxigenados del azufre o del nitrógeno sujetos al método de estimación directa, se aplicará una bonificación del 7 por ciento de la parte de la cuota íntegra correspondiente a dichos focos, siempre que el rendimiento de los Sistemas Automáticos de Medida, excluyendo sus períodos de calibración o mantenimiento, sea igual o superior al 90 por ciento.

Cuando el rendimiento de los analizadores automáticos sea igual o superior al 80 por 100 e inferior al 90 por ciento, la bonificación prevista en el apartado 1 será del 5 por ciento de la cuota íntegra.

2. El rendimiento de los Sistemas Automáticos de Medida se obtendrá del cociente resultante de dividir el número de datos válidos transmitidos a los centros de control gestionados por los órganos competentes de la Generalitat en materia de medio ambiente entre el número de datos totales del periodo, excluyendo los correspondientes a calibraciones y mantenimiento de los equipos.

Artículo 10

Cuota líquida

La cuota líquida será el resultado de aplicar sobre la cuota íntegra el importe de las bonificaciones a las que se refiere el artículo 9.

Artículo 11

Periodo impositivo y devengo

1. El período impositivo será el año natural.
2. El período impositivo será inferior al año natural en los supuestos en los que el inicio o cese de las actividades a

què es referix l'apartat 1 de l'article 2 no coincidisca amb el primer o l'últim dia de l'any natural, respectivament. A tals efectes, no es consideraran els casos de successió en la realització de les activitats o de canvi de la denominació del subjecte passiu quan no impliquen un cessament de l'activitat en la instal·lació, sense perjudi del que disposen els articles 40 i 42 de la Llei General Tributària.

3. L'impost es meritara l'últim dia del període impositiu.

Article 12

Autoliquidació i pagament

1. Els subjectes passius, per cada una de les activitats gravades a què es referix l'apartat 1 de l'article 2, estaran obligats a autoliquidar l'impost i a ingressar l'import del deute tributari en els terminis següents:

a) Amb caràcter general, en el dels vint primers dies naturals del mes de gener següent al fi del període impositiu.

b) En el supòsit de les activitats a què es referix la lletra *d* de l'apartat 1 de l'article 2, en el dels dos mesos següents al fi del període impositiu.

2. En el cas de les activitats de la lletra *d* de l'apartat 1 de l'article 2, els subjectes passius no estaran obligats a presentar les autoliquidacions a què es referix l'apartat anterior quan la base liquidable de l'activitat en el període impositiu siga zero, de conformitat amb el que disposa l'apartat 1 de l'article 7.

3. No hauran de presentar autoliquidacions els subjectes passius per activitats exemptes de l'impost.

4. Durant el període impositiu els subjectes passius hauran d'efectuar pagaments fraccionats en concepte de pagaments a compte, referits a trimestres naturals, per cada una de les activitats gravades a què es referix l'apartat 1 de l'article 2, en els primers vint dies naturals dels mesos d'abril, juliol i octubre de cada any natural.

L'import dels pagaments fraccionats es realitzarà:

a) En els casos d'activitats a què es referix la lletra *a* de l'apartat 1 de l'article 2, atenent la quota corresponent al valor de les magnituds determinants de la base liquidable durant el respectiu trimestre natural.

b) En els casos d'activitats a què es referix la lletra *b* de l'apartat 1 de l'article 2, dividint per quatre l'import de la quota líquida anual que resultaria atenent el valor de les magnituds determinants de la base liquidable durant el respectiu trimestre natural.

c) En els casos d'activitats a què es referix la lletra *c* de l'apartat 1 de l'article 2, dividint per quatre la quota líquida que correspondria al període impositiu anual, atenent les magnituds determinants de la base liquidable a la data del fi del respectiu trimestre natural.

d) En els casos d'activitats a què es referix la lletra *d* de l'apartat 1 de l'article 2, atenent la quota corresponent al valor de les magnituds determinants de la base liquidable durant la part del període impositiu transcorreguda fins a l'últim dia del respectiu trimestre natural, deduït l'import dels pagaments fraccionats anteriors del període impositiu.

5. En el cas d'activitats a què es referix la lletra *d* de l'apartat 1 de l'article 2, els subjectes passius no estaran obligats a efectuar pagaments fraccionats quan la base liquidable de l'activitat en el període impositiu precedent haguera sigut igual a zero, de conformitat amb el que disposa l'apartat 1 de l'article 7.

que se refiere el apartado 1 del artículo 2 no coincida con el primer o el último día del año natural, respectivamente. A tales efectos, no se considerarán los casos de sucesión en la realización de las actividades o de cambio de la denominación del sujeto pasivo cuando no impliquen un cese de la actividad en la instalación, sin perjuicio de lo dispuesto en los artículos 40 y 42 de la Ley General Tributaria.

3. El impuesto se devengará el último día del período impositivo.

Artículo 12

Autoliquidación y pago

1. Los sujetos pasivos, por cada una de las actividades gravadas a las que se refiere el apartado 1 del artículo 2, estarán obligados a autoliquidar el impuesto y a ingresar el importe de la deuda tributaria en los siguientes plazos:

a) Con carácter general, en el de los veinte primeros días naturales del mes de enero siguiente al fin del período impositivo.

b) En el supuesto de las actividades a las que se refiere la letra *d* del apartado 1 del artículo 2, en el de los dos meses siguientes al fin del período impositivo.

2. En el caso de las actividades de la letra *d* del apartado 1 del artículo 2, los sujetos pasivos no estarán obligados a presentar las autoliquidaciones a las que se refiere el apartado anterior cuando la base liquidable de la actividad en el período impositivo sea cero, de conformidad con lo dispuesto en el apartado 1 del artículo 7.

3. No deberán presentar autoliquidaciones los sujetos pasivos por actividades exentas del impuesto.

4. Durante el período impositivo los sujetos pasivos deberán efectuar pagos fraccionados en concepto de pagos a cuenta, referidos a trimestres naturales, por cada una de las actividades gravadas a las que se refiere el apartado 1 del artículo 2, en los primeros veinte días naturales de los meses de abril, julio y octubre de cada año natural.

El importe de los pagos fraccionados se realizará:

a) En los casos de actividades a las que se refiere la letra *a* del apartado 1 del artículo 2, atendiendo a la cuota correspondiente al valor de las magnitudes determinantes de la base liquidable durante el respectivo trimestre natural.

b) En los casos de actividades a las que se refiere la letra *b* del apartado 1 del artículo 2, dividiendo por cuatro el importe de la cuota líquida anual que resultaría atendiendo al valor de las magnitudes determinantes de la base liquidable durante el respectivo trimestre natural.

c) En los casos de actividades a las que se refiere la letra *c* del apartado 1 del artículo 2, dividiendo por cuatro la cuota líquida que correspondería al período impositivo anual, atendiendo a las magnitudes determinantes de la base liquidable en la fecha del fin del respectivo trimestre natural.

d) En los casos de actividades a las que se refiere la letra *d* del apartado 1 del artículo 2, atendiendo a la cuota correspondiente al valor de las magnitudes determinantes de la base liquidable durante la parte del período impositivo transcurrida hasta el último día del respectivo trimestre natural, deducido el importe de los pagos fraccionados anteriores del período impositivo.

5. En el caso de actividades a las que se refiere la letra *d* del apartado 1 del artículo 2, los sujetos pasivos no estarán obligados a efectuar pagos fraccionados cuando la base liquidable de la actividad en el período impositivo precedente hubiese sido igual a cero, de conformidad con lo dispuesto en el apartado 1 del artículo 7.

6. En el cas de les activitats exemptes de l'impost no s'hauran d'efectuar pagaments fraccionats.

7. Sense perjudi del que disposen els apartats 5 i 6 d'este article, quan, de conformitat amb el que estableix l'apartat 4, no resulten quantitats a ingressar pel pagament fraccionat, els subjectes passius presentaran una declaració negativa.

8. Els pagaments fraccionats realitzats durant el període impositiu es deduiran de la quota líquida de l'autoliquidació a què es referix l'apartat 1 d'este article.

Article 13

Devolucions

Quan la quota diferencial resultant de l'autoliquidació prevista en l'apartat 1 de l'article anterior és negativa, per ser la quota líquida inferior als pagaments fraccionats efectuats, la conselleria competent en matèria d'hisenda abonarà les quantitats corresponents en la forma i els terminis establits en l'article 31 de la Llei General Tributària.

Article 14

Liquidació

L'Administració tributària podrà dictar la liquidació que procedisca de conformitat amb allò que disposa l'article 101 de la Llei General Tributària.

Article 15

Gestió, recaptació i inspecció

1. La gestió, recaptació i inspecció de l'impost correspon a la conselleria competent en matèria d'hisenda.

2. En particular, per a la comprovació de les activitats emissores de compostos oxigenats del nitrogen i del diòxid de sofre, els òrgans de la Generalitat competents en matèria de qualitat ambiental elaboraran, per a cada instal·lació i període impositiu, un informe que es referirà necessàriament a les emissions d'òxids de nitrogen i diòxid de sofre que hagen sigut superiors a les quantitats que, d'acord amb el que disposa l'article 7, gaudixen de reducció en la base imposable, estimades d'acord amb el que disposa l'article 6, així com la indicació de la persona o entitat l'activitat de la qual les haja generat.

3. Quan es tracte d'instal·lacions sotmeses al mètode d'estimació directa de la base imposable, l'informe haurà d'arreglar també el rendiment dels Sistemes Automàtics de Mesura de les emissions als efectes de l'aplicació de les bonificacions previstes en l'article 9.

4. Així mateix, els òrgans de la Generalitat competents en matèria de medi ambient podran realitzar les inspeccions i controls que s'estimen necessaris, directament o a través dels organismes de control autoritzats.

5. Als efectes d'este impost, i amb independència de l'obligació d'autoliquidació, s'establirà un cens d'instal·lacions i contribuents de l'impost. La seua organització i funcionament s'establiran mitjançant una orde de la conselleria competent en matèria d'hisenda.

Article 16

Infraccions i sancions

Les infraccions tributàries relatives al present impost seran qualificades i sancionades de conformitat amb el que preveu la Llei General Tributària.

6. En el caso de las actividades exentas del impuesto no se deberán efectuar pagos fraccionados.

7. Sin perjuicio de lo dispuesto en los apartados 5 y 6 de este artículo, cuando, de conformidad con lo dispuesto en el apartado 4, no resulten cantidades a ingresar por el pago fraccionado, los sujetos pasivos presentarán una declaración negativa.

8. Los pagos fraccionados realizados durante el periodo impositivo se deducirán de la cuota líquida de la autoliquidación a la que se refiere el apartado 1 de este artículo.

Artículo 13

Devoluciones

Cuando la cuota diferencial resultante de la autoliquidación prevista en el apartado 1 del artículo anterior fuese negativa, por ser la cuota líquida inferior a los pagos fraccionados efectuados, la conselleria competente en materia de hacienda abonará las cantidades correspondientes en la forma y plazos establecidos en el artículo 31 de la Ley General Tributaria.

Artículo 14

Liquidación

La Administración tributaria podrá dictar la liquidación que proceda de conformidad con lo dispuesto en el artículo 101 de la Ley General Tributaria.

Artículo 15

Gestión, recaudación e inspección

1. La gestión, recaudación e inspección del impuesto corresponde a la conselleria competente en materia de hacienda.

2. En particular, para la comprobación de las actividades emisoras de compuestos oxigenados del nitrógeno y del dióxido de azufre, los órganos de la Generalitat competentes en materia de calidad ambiental elaborarán, para cada instalación y período impositivo, un informe que se referirá necesariamente a las emisiones de óxidos de nitrógeno y dióxido de azufre que hayan sido superiores a las cantidades que, conforme a lo dispuesto en el artículo 7, gozan de reducción en la base imponible, estimadas de acuerdo con lo dispuesto en el artículo 6, así como la indicación de la persona o entidad cuya actividad las haya generado.

3. Cuando se trate de instalaciones sometidas al método de estimación directa de la base imponible, el informe deberá recoger también el rendimiento de los Sistemas Automáticos de Medida de las emisiones a los efectos de la aplicación de las bonificaciones previstas en el artículo 9.

4. Asimismo, los órganos de la Generalitat competentes en materia de medio ambiente podrán realizar las inspecciones y controles que se estimen precisos, directamente o a través de los organismos de control autorizados.

5. A los efectos de este impuesto, y con independencia de la obligación de autoliquidación, se establecerá un censo de instalaciones y contribuyentes del impuesto. Su organización y funcionamiento se establecerán mediante orden de la conselleria competente en materia de hacienda.

Artículo 16

Infracciones y sanciones

Las infracciones tributarias relativas al presente impuesto serán calificadas y sancionadas de conformidad con lo previsto en la Ley General Tributaria.

TÍTOL II
IMPOST SOBRE L'ELIMINACIÓ
DE RESIDUS EN ABOCADORS

Article 17

Naturalesa, objecte, àmbit d'aplicació i afectació de l'impost

1. L'impost sobre l'eliminació de residus en abocadors és un tribut propi de la Generalitat el fi del qual és fomentar, en l'àmbit de la Comunitat Valenciana, el reciclatge i la valoració dels residus, així com la disminució de l'impacte sobre el medi ambient derivat de la seua eliminació en abocador.

2. Els ingressos procedents d'este impost es troben afectats gastos de la Generalitat en l'àmbit de la planificació, el control, la gestió i l'eliminació dels residus, en la forma que establisca la Llei de Pressupostos de la Generalitat.

3. Este impost és compatible amb qualsevol taxa o contribució especial aplicable a les operacions gravades.

4. Als efectes de l'impost, el concepte de residu, en els seus distints tipus, així com el de valoració, eliminació i la resta de termes propis de la legislació mediambiental, seran els establits en la normativa comunitària, estatal i autonòmica sobre residus.

Article 18

Fet imposable

Constituïx el fet imposable de l'impost el depòsit de residus en abocadors públics o privats de la Comunitat Valenciana, per a la seua eliminació.

Article 19

Supòsits de no subjecció

No estaran subjectes a l'impost:

1. El depòsit de residus inerts adequats, efectuat de conformitat amb el Decret 200/2004, d'1 d'octubre, del Consell, pel qual es regula la utilització de residus inerts adequats en obres de restauració, condicionament i rebliment, o amb fins de construcció.

2. El depòsit de matèries a què es referix l'apartat 1 de l'article 2 de la Llei 22/2011, de 28 de juliol, de Residus i Sòls Contaminats, com excloses del seu àmbit d'aplicació, i aquelles a què es referixen els apartats 2, 3 i 4 de l'article 2 de l'esmentada llei.

Article 20

Exempcions

Estaran exempts de l'impost:

1. El depòsit en abocadors de residus domèstics la gestió del qual siga competència de l'Estat, de la comunitat autònoma o de les entitats locals. No s'entendran inclosos en este supòsit els residus semblants als domèstics generats en les indústries.

2. El depòsit en abocadors de residus generats en el procés de valoració energètica de residus urbans (cendres i escòries) o de residus resultants de la utilització de combustibles derivats de residus o de combustibles substitutius a partir de residus.

TÍTULO II
IMPUESTO SOBRE LA ELIMINACIÓN
DE RESIDUOS EN VERTEDEROS

Artículo 17

Naturalaleza, objeto, ámbito de aplicación y afectación del impuesto

1. El Impuesto sobre la eliminación de residuos en vertederos es un tributo propio de la Generalitat cuyo fin es fomentar, en el ámbito de la Comunitat Valenciana, el reciclado y la valorización de los residuos, así como la disminución del impacto sobre el medio ambiente derivado de su eliminación en vertedero.

2. Los ingresos procedentes de este impuesto se encuentran afectados a gastos de la Generalitat en el ámbito de la planificación, el control, la gestión y la eliminación de los residuos, en la forma que establezca la Ley de Presupuestos de la Generalitat.

3. Este impuesto es compatible con cualquier tasa o contribución especial aplicable a las operaciones gravadas.

4. A los efectos del impuesto, el concepto de residuo, en sus distintos tipos, así como el de valorización, eliminación y demás términos propios de la legislación medioambiental, serán los establecidos en la normativa comunitaria, estatal y autonómica sobre residuos.

Artículo 18

Hecho imponible

Constituye el hecho imponible del impuesto el depósito de residuos en vertederos públicos o privados de la Comunitat Valenciana, para su eliminación.

Artículo 19

Supuestos de no sujeción

No estarán sujetos al impuesto:

1. El depósito de residuos inertes adecuados, efectuado de conformidad con el Decreto 200/2004, de 1 de octubre, del Consell, por el que se regula la utilización de residuos inertes adecuados en obras de restauración, acondicionamiento y relleno, o con fines de construcción.

2. El depósito de las materias a las que se refiere el apartado 1 del artículo 2 de la Ley 22/2011, de 28 de julio, de Residuos y Suelos Contaminados, como excluidas de su ámbito de aplicación, y aquéllas a las que se refieren los apartados 2, 3 y 4 del artículo 2 de la citada ley.

Artículo 20

Exenciones

Estarán exentos del impuesto:

1. El depósito en vertederos de residuos domèstics cuya gestión sea competencia del Estado, de la comunidad autónoma o de las entidades locales. No se entenderán incluidos en este supuesto los residuos similares a los domèstics generados en las industrias.

2. El depósito en vertederos de residuos generados en el proceso de valorización energética de residuos urbanos (cenizas y escorias) o de residuos resultantes de la utilización de combustibles derivados de residuos o de combustibles substitutivos a partir de residuos.

3. El depòsit en abocadors de residus ordenat per autoritats públiques en situacions de força major o catàstrofe.

Article 21

Subjectes passius

1. Seran subjectes passius, a títol de contribuents, les persones, físiques o jurídiques, i els ens sense personalitat jurídica a què es referix l'apartat 4 de l'article 35 de la Llei General Tributària, que depositen els residus en abocador.

2. Tindran la consideració de substituïts del contribuent les persones, físiques o jurídiques, i els ens sense personalitat jurídica a què es referix l'apartat 4 de l'article 35 de la Llei General Tributària, que siguen titulars de l'explotació dels abocadors en què es depositen els residus.

Els substituïts del contribuent queden obligats a comprovar el pes o volum dels residus que s'entreguen en abocador abans del seu depòsit en este. A tals efectes, hauran d'instal·lar i mantindre mecanismes de pesada o cubicatge.

Article 22

Base imposable

La base imposable estarà constituïda, segons siga procedent, de conformitat amb el que estableix l'article 24, pel pes, expressat en tones mètriques, o el volum, expressat en metres cúbics, dels residus.

Article 23

Determinació de la base imposable

La base imposable es determinarà:

1. Per estimació directa, amb caràcter general, per mitjà de sistemes de pesada o cubicatge que complisquen els requisits establits per la conselleria competent en matèria de medi ambient.

2. Per estimació indirecta, a més en els supòsits previstos en la Llei General Tributària, quan es produïska l'incompliment de l'obligació del substituït del contribuent de verificar el pes o volum dels residus depositats a què es referix l'apartat 2 de l'article 21.

En este cas, per a la determinació de la base imposable, l'administració podrà tindre en compte qualsevol dada, circumstància o antecedent que pugua resultar indicatiu del pes, volum i caracterització dels residus depositats, amb determinació de la seua densitat i composició.

Article 24

Quota íntegra i tipus de gravamen

1. La quota íntegra de l'impost serà el resultat de multiplicar la base imposable pels següents tipus impositius, segons siga procedent:

a) En el cas de residus no perillosos, exclosos els residus procedents de la construcció i demolició, quan siguen susceptibles de valoració, 5 euros per tona mètrica, i es prorratejarà la part corresponent a cada fracció de tona.

b) En el cas de residus no perillosos, exclosos els residus procedents de la construcció i demolició, quan no siguen susceptibles de valoració, 3 euros per tona mètrica, i es prorratejarà la part corresponent a cada fracció de tona.

3. El depósito en vertederos de residuos ordenado por autoridades públicas en situaciones de fuerza mayor o catástrofe.

Artículo 21

Sujetos pasivos

1. Serán sujetos pasivos, a título de contribuyentes, las personas, físicas o jurídicas, y los entes sin personalidad jurídica a los que se refiere el apartado 4 del artículo 35 de la Ley General Tributaria, que depositen los residuos en vertedero.

2. Tendrán la consideración de sustitutos del contribuyente las personas, físicas o jurídicas, y los entes sin personalidad jurídica a los que se refiere el apartado 4 del artículo 35 de la Ley General Tributaria, que sean titulares de la explotación de los vertederos en los que se depositen los residuos.

Los sustitutos del contribuyente quedan obligados a comprobar el peso o volumen de los residuos que se entreguen en vertedero antes de su depósito en éste. A tales efectos, deberán instalar y mantener mecanismos de pesaje o cubicaje.

Artículo 22

Base imponible

La base imponible estará constituida, según proceda, de conformidad con lo establecido en el artículo 24, por el peso, expresado en toneladas métricas, o el volumen, expresado en metros cúbicos, de los residuos.

Artículo 23

Determinación de la base imponible

La base imponible se determinará:

1. Por estimación directa, con carácter general, mediante sistemas de pesaje o cubicaje que cumplan los requisitos establecidos por la conselleria competente en materia de medio ambiente.

2. Por estimación indirecta, además de en los supuestos previstos en la Ley General Tributaria, cuando se produzca el incumplimiento de la obligación del sustituto del contribuyente de verificar el peso o volumen de los residuos depositados a la que se refiere el apartado 2 del artículo 21.

En este caso, para la determinación de la base imponible, la administración podrá tener en cuenta cualquier dato, circunstancia o antecedente que pueda resultar indicativo del peso, volumen y caracterización de los residuos depositados, con determinación de su densidad y composición.

Artículo 24

Cuota íntegra y tipos de gravamen

1. La cuota íntegra del impuesto será el resultado de multiplicar la base imponible por los siguientes tipos impositivos, según proceda:

a) En el caso de residuos no peligrosos, excluidos los residuos procedentes de la construcción y demolición, cuando sean susceptibles de valorización, 5 euros por tonelada métrica, prorrateándose la parte correspondiente a cada fracción de tonelada.

b) En el caso de residuos no peligrosos, excluidos los residuos procedentes de la construcción y demolición, cuando no sean susceptibles de valorización, 3 euros por tonelada métrica, prorrateándose la parte correspondiente a cada fracción de tonelada.

c) En el cas de residus procedents de la construcció i demolició, 0,5 euros per metre cúbic, i es prorratejarà la part corresponent a cada fracció de metre cúbic.

d) En el cas de residus perillosos, quan siguen susceptibles de valoració, 10 euros per tona mètrica, i es prorratejarà la part corresponent a cada fracció de tona.

e) En el cas de residus perillosos, quan no siguen susceptibles de valoració, 7 euros per tona mètrica, i es prorratejarà la part corresponent a cada fracció de tona.

2. Als efectes del que disposa l'apartat 1, s'entendran per residus susceptibles de valoració aquells que, en condicions adequades de segregació en origen, arreblega i transport, haurien sigut valoritzables i aquells declarats com a valoritzables d'acord amb el que establix la Llei 22/2011, de 28 de juliol, de Residus i Sòls Contaminats. En tot cas, es consideraran residus susceptibles de valoració aquells per als quals hi haja una instal·lació de valoració autoritzada en l'àmbit de la Comunitat Valenciana i inscrita al Registre General de Gestors de Residus de la Comunitat Valenciana. La relació de residus susceptibles de valoració es publicarà mitjançant una orde de la conselleria competent en matèria de medi ambient.

3. En les lleis anuals de pressupostos de la Generalitat es podrà modificar la quantia dels tipus regulats en este article.

Article 25

Repercussió

1. El substitut del contribuent haurà de repercutir íntegrament l'import de l'impost sobre el contribuent, i este quedarà obligat a suportar-ho, sempre que la repercussió s'ajuste al que disposen la present llei i la seua normativa de desplegament.

2. La repercussió de l'impost haurà d'efectuar-se en document específic, en la forma i els terminis que siguen fixats per orde de la conselleria competent en matèria d'hisenda.

3. Les controvèrsies que puguen produir-se amb referència a la repercussió de l'impost, tant respecte a la procedència com a la seua quantia, es consideraran de naturalesa tributària als efectes de les corresponents reclamacions en la via econòmica i administrativa.

Article 26

Meritació

L'impost meritara en el moment en què es produísca el depòsit dels residus en l'abocador.

Article 27

Autoliquidació

Els subjectes passius, per cada abocador i trimestre natural, estaran obligats a autoliquidar l'impost i a ingressar l'import del deute tributari en els vint primers dies naturals del mes següent a cada trimestre.

Esta autoliquidació comprendrà tots els fets imposables realitzats durant el trimestre natural a què es referisca, incloses les operacions exemptes, i es presentarà inclús en el cas de no haver-se produït cap fet imposable durant el període.

c) En el caso de residuos procedentes de la construcción y demolición, 0,5 euros por metro cúbico, prorrateándose la parte correspondiente a cada fracción de metro cúbico.

d) En el caso de residuos peligrosos, cuando sean susceptibles de valorización, 10 euros por tonelada métrica, prorrateándose la parte correspondiente a cada fracción de tonelada.

e) En el caso de residuos peligrosos, cuando no sean susceptibles de valorización, 7 euros por tonelada métrica, prorrateándose la parte correspondiente a cada fracción de tonelada.

2. A los efectos de lo dispuesto en el apartado 1, se entenderá por residuos susceptibles de valorización aquéllos que, en condiciones adecuadas de segregación en origen, recogida y transporte, habrían sido valorizables y aquellos declarados como valorizables de acuerdo con lo establecido en la Ley 22/2011, de 28 de julio, de Residuos y Suelos Contaminados. En cualquier caso, se considerarán residuos susceptibles de valorización aquellos para los que exista una instalación de valorización autorizada en el ámbito de la Comunitat Valenciana e inscrita en el Registro General de Gestores de Residuos de la Comunitat Valenciana. La relación de residuos susceptibles de valorización se publicará mediante orden de la conselleria competente en materia de medio ambiente.

3. En las leyes anuales de presupuestos de la Generalitat se podrá modificar la cuantía de los tipos regulados en este artículo.

Artículo 25

Repercusión

1. El sustituto del contribuyente deberá repercutir íntegramente el importe del impuesto sobre el contribuyente, quedando éste obligado a soportarlo, siempre que la repercusión se ajuste a lo dispuesto en la presente ley y en su normativa de desarrollo.

2. La repercusión del impuesto deberá efectuarse en documento específico, en la forma y plazos que se fijen por orden de la conselleria competente en materia de hacienda.

3. Las controversias que puedan producirse con referencia a la repercusión del impuesto, tanto respecto a la procedencia como a su cuantía, se considerarán de naturaleza tributaria a los efectos de las correspondientes reclamaciones en la vía económico-administrativa.

Artículo 26

Devengo

El impuesto se devengará en el momento en que se produzca el depósito de los residuos en el vertedero.

Artículo 27

Autoliquidación

Los sujetos pasivos, por cada vertedero y trimestre natural, estarán obligados a autoliquidar el impuesto y a ingresar el importe de la deuda tributaria en los veinte primeros días naturales del mes siguiente a cada trimestre.

Dicha autoliquidación comprenderá todos los hechos impositivos realizados durante el trimestre natural al que se refiera, incluidas las operaciones exentas, y se presentará incluso en el caso de no haberse producido ningún hecho imponible durante el periodo.

Article 28*Liquidació*

L'administració tributària podrà dictar la liquidació que procedisca de conformitat amb allò que disposa l'article 101 de la Llei General Tributària.

Article 29*Gestió, recaptació i inspecció*

1. La gestió, inspecció i recaptació d'este impost correspon a la conselleria competent en matèria d'hisenda.

2. Als efectes d'este impost, i amb independència de l'obligació d'autoliquidació, s'establirà un cens de titulars de l'explotació dels abocadors. La seua organització i funcionament s'establiran mitjançant una orde de la conselleria competent en matèria d'hisenda.

Article 30*Infraccions i sancions*

Les infraccions tributàries relatives al present impost seran qualificades i sancionades de conformitat amb el que preveu la Llei General Tributària.

DISPOSICIONS FINALS

Primera

Modificació de la Llei 13/1997, de 23 de desembre, de la Generalitat, per la qual es regula el tram autonòmic de l'impost sobre la renda de les persones físiques i la resta de tributs cedits

1. Es modifica la disposició addicional desena de la Llei 13/1997, de 23 de desembre, de la Generalitat, per la qual es regula el tram autonòmic de l'impost sobre la renda de les persones físiques i la resta de tributs cedits, i se li donarà la redacció següent:

«Disposició addicional desena. Bonificació en la quota de l'impost sobre el patrimoni per a 2011

Sobre la quota de l'impost sobre el patrimoni resultant de l'aplicació de les deduccions i bonificacions regulades per la normativa de l'Estat, quan esta resulte positiva, s'aplicarà, en 2011, una bonificació del 100 per 100».

2. Es crea una nova disposició addicional quinzena en la Llei 13/1997, de 23 de desembre, de la Generalitat, per la qual es regula el tram autonòmic de l'impost sobre la renda de les persones físiques i la resta de tributs cedits, amb la redacció següent:

«Disposició addicional quinzena. Tipus de gravamen de la modalitat de transmissions patrimonials oneroses de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, aplicable, amb caràcter general, a les transmissions d'immobles, així com a la constitució o cessió de drets reals que recaiguen sobre estos, excepte els drets reals de garantia

El tipus de gravamen de la modalitat de transmissions patrimonials oneroses de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats a què es referix l'apartat 1 de l'article 13 de la Llei 13/1997, de 23 de desembre, de la Generalitat, per què es regula el tram autonòmic de l'impost sobre la renda de les persones físiques i la resta de tributs cedits, serà, fins al 31 de desembre de 2014, el 8 per 100».

Artículo 28*Liquidación*

La administración tributaria podrá dictar la liquidación que proceda de conformidad con lo dispuesto en el artículo 101 de la Ley General Tributaria.

Artículo 29*Gestión, recaudación e inspección*

1. La gestión, inspección y recaudación de este impuesto corresponde a la conselleria competente en materia de hacienda.

2. A los efectos de este impuesto, y con independencia de la obligación de autoliquidación, se establecerá un censo de titulares de la explotación de los vertederos. Su organización y funcionamiento se establecerán mediante orden de la conselleria competente en materia de hacienda.

Artículo 30*Infracciones y sanciones*

Las infracciones tributarias relativas al presente impuesto serán calificadas y sancionadas de conformidad con lo previsto en la Ley General Tributaria.

DISPOSICIONES FINALES

Primera

Modificación de la Ley 13/1997, de 23 de diciembre, de la Generalitat, por la que se regula el tramo autonómico del Impuesto sobre la Renta de las Personas Físicas y restantes tributos cedidos

1. Se modifica la disposición adicional décima de la Ley 13/1997, de 23 de diciembre, de la Generalitat, por la que se regula el tramo autonómico del impuesto sobre la renta de las personas físicas y restantes tributos cedidos, dándole la siguiente redacción:

«Disposición adicional décima. Bonificación en la cuota del Impuesto sobre el Patrimonio para 2011

Sobre la cuota del impuesto sobre el patrimonio resultante de la aplicación de las deducciones y bonificaciones reguladas por la normativa del Estado, cuando ésta resulte positiva, se aplicará, en 2011, una bonificación del 100 por 100».

2. Se crea una nueva disposición adicional decimoquinta en la Ley 13/1997, de 23 de diciembre, de la Generalitat, por la que se regula el tramo autonómico del impuesto sobre la renta de las personas físicas y restantes tributos cedidos, con la siguiente redacción:

«Disposición adicional decimoquinta. Tipo de gravamen de la modalidad de transmisiones patrimoniales onerosas del impuesto sobre transmisiones patrimoniales y actos jurídicos documentados, aplicable, con carácter general, a las transmisiones de inmuebles, así como a la constitución o cesión de derechos reales que recaigan sobre aquéllos, salvo los derechos reales de garantía

El tipo de gravamen de la modalidad de transmisiones patrimoniales onerosas del impuesto sobre transmisiones patrimoniales y actos jurídicos documentados al que se refiere el apartado 1 del artículo 13 de la Ley 13/1997, de 23 de diciembre, de la Generalitat, por la que se regula el tramo autonómico del impuesto sobre la renta de las personas físicas y restantes tributos cedidos, será, hasta el 31 de diciembre de 2014, el 8 por 100».

Segona

Modificació del Text Refós de la Llei de Taxes de la Generalitat, aprovat pel Decret Legislatiu 1/2005, de 25 de febrer, del Consell

1. Queden sense contingut el capítol V «Taxa per l'obtenció de còpies simples de documents i instruments judicials» del títol II «Taxes en matèria d'hisenda i administració pública», i els articles 38, 39, 40, 41 i 42 del Text Refós de la Llei de Taxes de la Generalitat, aprovat pel Decret Legislatiu 1/2005, de 25 de febrer, del Consell.

2. Es crea un nou títol XIV «Taxes en matèria d'administració de l'administració de justícia», en el Text Refós de la Llei de Taxes de la Generalitat, aprovat pel Decret Legislatiu 1/2005, de 25 de febrer, del Consell, i, dins d'este, el capítol I, denominat «Taxa per la prestació de servicis personals i materials en l'àmbit de l'administració de l'administració de justícia», que inclou els articles 323, 324, 325, 326 i 327, i el capítol II, denominat «Taxa per l'obtenció de testimonis, certificats i còpies de documents i instruments judicials», que inclou els articles 328, 329, 330, 331 i 332, amb la redacció següent:

«Títol XIV. Taxes en matèria d'administració de l'administració de justícia

Capítol I. Taxa per la prestació de servicis personals i materials en l'àmbit de l'administració de l'administració de justícia

Article 323. Fet imposable

1. Constituïx el fet imposable de la taxa la prestació, a instància de part, de servicis personals i materials, de competència de la Generalitat, en l'àmbit de l'administració de l'administració de justícia, exclosos els servicis a què es refereix l'article 328 d'esta llei, derivats dels següents actes en els ordes jurisdiccionals civil i contenciosos administratiu:

a) En l'orde jurisdiccional civil, amb independència de la quantia: la interposició de la demanda de juí ordinari, la formulació de la reconvecció en el juí ordinari i la presentació de la sol·licitud de declaració de concurs.

b) En l'orde jurisdiccional civil, en els casos de quantia superior a 3.000 euros: la interposició de la demanda de juí verbal, la formulació de la reconvecció en el juí verbal, la interposició de la demanda de processos d'execució de títols extrajudicials, la interposició de la demanda de juí canviari i la presentació de la petició inicial del procediment monitori i del procés monitori europeu.

c) En l'orde jurisdiccional civil, en els casos de quantia superior a 6.000 euros: la interposició de la demanda en els processos d'execució de títols judicials.

d) La interposició dels recursos d'apel·lació, extraordinari per infracció processal i de cassació en l'orde civil.

e) La interposició del recurs contenciosos administratiu de quantia superior a 3.000 euros.

f) La interposició dels recursos d'apel·lació i de cassació en l'àmbit de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Els procediments de quantia indeterminada, o aquells en què siga impossible efectuar la seua determinació d'acord amb les normes de la Llei d'Enjuiciament Civil, seran considerats, a estos efectes, de quantia superior a 6.000 euros.

Segunda

Modificació del Texto Refundido de la Ley de Tasas de la Generalitat, aprobado por el Decreto Legislativo 1/2005, de 25 de febrero, del Consell

1. Quedan sin contenido el capítulo V «Tasa por la obtención de copias simples de documentos e instrumentos judiciales» del título II «Tasas en materia de hacienda y administración pública», y los artículos 38, 39, 40, 41 y 42 del Texto Refundido de la Ley de Tasas de la Generalitat, aprobado por el Decreto Legislativo 1/2005, de 25 de febrero, del Consell.

2. Se crea un nuevo título XIV «Tasas en materia de administración de la administración de justicia» en el Texto Refundido de la Ley de Tasas de la Generalitat, aprobado por el Decreto Legislativo 1/2005, de 25 de febrero, del Consell, y, dentro de éste, el capítulo I, denominado «Tasa por la prestación de servicios personales y materiales en el ámbito de la administración de la administración de justicia», que incluye los artículos 323, 324, 325, 326 y 327, y el capítulo II, denominado «Tasa por la obtención de testimonios, certificaciones y copias de documentos e instrumentos judiciales», que incluye los artículos 328, 329, 330, 331 y 332, con la siguiente redacción:

«Título XIV. Tasas en materia de administración de la administración de justicia

Capítulo I. Tasa por la prestación de servicios personales y materiales en el ámbito de la administración de la administración de justicia

Artículo 323. Hecho imponible

1. Constituye el hecho imponible de la tasa la prestación, a instancia de parte, de servicios personales y materiales, de competencia de la Generalitat, en el ámbito de la administración de la administración de justicia, excluidos los servicios a los que se refiere el artículo 328 de esta ley, derivados de los siguientes actos en los órdenes jurisdiccionales civil y contencioso-administrativo:

a) En el orden jurisdiccional civil, con independencia de la cuantía: la interposición de la demanda de juicio ordinario, la formulación de la reconvección en el juicio ordinario y la presentación de la solicitud de declaración de concurso.

b) En el orden jurisdiccional civil, en los casos de cuantía superior a 3.000 euros: la interposición de la demanda de juicio verbal, la formulación de la reconvección en el juicio verbal, la interposición de la demanda de procesos de ejecución de títulos extrajudiciales, la interposición de la demanda de juicio cambiario y la presentación de la petición inicial del procedimiento monitorio y del proceso monitorio europeo.

c) En el orden jurisdiccional civil, en los casos de cuantía superior a 6.000 euros: la interposición de la demanda en los procesos de ejecución de títulos judiciales.

d) La interposición de los recursos de apelación, extraordinario por infracción procesal y de casación en el orden civil.

e) La interposición del recurso contencioso-administrativo de cuantía superior a 3.000 euros.

f) La interposición de los recursos de apelación y de casación en el ámbito de la jurisdicción contencioso-administrativa.

Los procedimientos de cuantía indeterminada, o aquellos en los que sea imposible efectuar su determinación de acuerdo con las normas de la Ley de Enjuiciamiento Civil, serán considerados, a estos efectos, de cuantía superior a 6.000 euros.

2. La taxa resulta exigible pels fets imposables que tinguen lloc en l'àmbit dels òrgans de l'administració de justícia amb seu a la Comunitat Valenciana, sense perjudi de les taxes i altres tributs de caràcter estatal que puguen exigir-se.

Article 324. Subjecte passiu

Són subjectes passius de la taxa les persones físiques o jurídiques que, per si mateixes o per mitjà de representació, realitzen algun o alguns dels actes a què es referix l'article anterior.

Article 325. Exempcions i bonificacions

1. Exempcions objectives. Estan exemptes de la taxa:

a) La interposició de la demanda i la presentació dels recursos posteriors en matèria de successions, família i estat civil de les persones.

b) La presentació de la demanda de juí ordinari o juí verbal en cas d'oposició de la persona deutora, en els supòsits del procediment monitori i procés monitori europeu pels quals ja s'haguera satisfet la taxa.

c) La interposició dels recursos contenciosos administratius i la presentació dels recursos posteriors en matèria de personal, protecció dels drets fonamentals de la persona i actuació de l'administració electoral, així com la impugnació directa de disposicions de caràcter general.

2. Exempcions subjectives. Estan exemptes de la taxa:

a) Les parts del procés que tinguen reconegut el dret a l'assistència jurídica gratuïta.

b) El Ministeri Fiscal.

c) Les entitats totalment exemptes de l'impost sobre societats.

d) Els qui presenten demanda d'execució de títol extrajudicial, per incompliment de l'acord de mediació.

3. Bonificacions. Gaudiran de bonificació en l'import de la taxa:

a) Els treballadors autònoms, per la presentació de demandes, peticions i recursos que tinguen relació directa amb la seua activitat professional o empresarial: en un 50 per 100 de la quota.

b) Els integrants de famílies que, d'acord amb la llei, tinguen el reconeixement de família nombrosa de categoria general, i els integrants de famílies monoparentals: en un 50 per 100 de la quota.

A estos efectes, tindrà la consideració de família monoparental la formada per la mare o el pare i tots els fills que convisquen amb un o altre i que reunisquen algun dels requisits següents:

1.ª Que siguen menors d'edat, a excepció dels que, amb el consentiment dels pares, visquen independentment d'estos.

2.ª Que siguen majors d'edat incapacitats judicialment subjectes a pàtria potestat prorrogada o rehabilitada.

c) Els integrants de famílies que, d'acord amb la llei, tinguen el reconeixement de família nombrosa de categoria especial: en un 75 per 100 de la quota.

Article 326. Quota

La quota exigible és la quantitat fixa que, en funció de cada tipus de procediment, es determina a continuació:

2. La tasa resulta exigible por los hechos imposables que tengan lugar en el ámbito de los órganos de la administración de justicia con sede en la Comunitat Valenciana, sin perjuicio de las tasas y otros tributos de carácter estatal que puedan exigirse.

Artículo 324. Sujeto pasivo

Son sujetos pasivos de la tasa las personas físicas o jurídicas que, por sí mismas o mediante representación, realicen alguno o algunos de los actos a los que se refiere el artículo anterior.

Artículo 325. Exenciones y bonificaciones

1. Exenciones objetivas. Están exentas de la tasa:

a) La interposición de la demanda y la presentación de los recursos posteriores en materia de sucesiones, familia y estado civil de las personas.

b) La presentación de la demanda de juicio ordinario o juicio verbal en caso de oposición de la persona deudora, en los supuestos del procedimiento monitorio y proceso monitorio europeo por los que ya se hubiere satisfecho la tasa.

c) La interposición de los recursos contencioso-administrativos y la presentación de los recursos posteriores en materia de personal, protección de los derechos fundamentales de la persona y actuación de la administración electoral, así como la impugnación directa de disposiciones de carácter general.

2. Exenciones subjetivas. Están exentos de la tasa:

a) Las partes del proceso que tengan reconocido el derecho a la asistencia jurídica gratuita.

b) El Ministerio Fiscal.

c) Las entidades totalmente exentas del Impuesto sobre Sociedades.

d) Quienes presenten demanda de ejecución de título extrajudicial, por incumplimiento del acuerdo de mediación.

3. Bonificaciones. Gozarán de bonificación en el importe de la tasa:

a) Los trabajadores autónomos, por la presentación de demandas, peticiones y recursos que guarden relación directa con su actividad profesional o empresarial: en un 50 por 100 de la cuota.

b) Los integrantes de familias que, de acuerdo con la ley, tengan el reconocimiento de familia numerosa de categoría general, y los integrantes de familias monoparentales: en un 50 por 100 de la cuota.

A estos efectos, tendrá la consideración de familia monoparental la formada por la madre o el padre y todos los hijos que convivan con uno u otro y que reúnan alguno de los siguientes requisitos:

1.º Que sean menores de edad, con excepción de los que, con el consentimiento de los padres, vivan independientemente de éstos.

2.º Que sean mayores de edad incapacitados judicialmente sujetos a patria potestad prorrogada o rehabilitada.

c) Los integrantes de familias que, de acuerdo con la ley, tengan el reconocimiento de familia numerosa de categoría especial: en un 75 por 100 de la cuota.

Artículo 326. Cuota

La cuota exigible es la cantidad fija que, en función de cada tipo de procedimiento, se determina a continuación:

1. En l'orde jurisdiccional civil:

<i>Tipus de procediment</i>	<i>Quantia</i>
Verbal de quantia superior a 3.000 euros (demanda i reconvençió)	50 euros
Ordinari (demanda i reconvençió)	95 euros
Monitori i monitori europeu de quantia superior a 3.000 euros	50 euros
Canviari de quantia superior a 3.000 euros	75 euros
Execució de títols extrajudicials de quantia superior a 3.000 euros i de títols judicials de quantia superior a 6.000 euros	95 euros
Concursal	95 euros
Apel·lació	95 euros
Cassació i extraordinari per infracció processal	95 euros

2. En l'orde jurisdiccional contenciós administratiu:

<i>Tipus de procediment</i>	<i>Quantia</i>
Abreviat de quantia superior a 3.000 euros	75 euros
Ordinari de quantia superior a 3.000 euros	95 euros
Apel·lació	95 euros
Cassació	95 euros

Article 327. Meritació, autoliquidació i pagament

1. La meritació de la taxa es produïx, segons siga procedent, en el moment de la interposició dels escrits de demanda o formulació de la reconvençió, de la petició inicial dels procediments monitoris, de la sol·licitud de declaració de concurs, de la interposició del recurs contenciós administratiu, o de la interposició dels recursos d'apel·lació, cassació o de l'extraordinari per infracció processal.

La taxa serà exigible en el moment de la meritació.

2. Els subjectes passius hauran d'autoliquidar esta taxa, i ingressar el seu import a favor de la Generalitat a través de les entitats col·laboradores habilitades a este efecte. En els supòsits d'exempció o bonificació, hauran d'acompanyar al model d'autoliquidació el document o resolució justificatiu de les circumstàncies determinants del benefici fiscal.

3. Si, en el transcurs d'un procediment, es fixa per al mateix una quantia superior a la inicialment determinada pel subjecte passiu o es concreta tal quantia en el cas que aquell no ho haguera fet, el subjecte passiu haurà de presentar una autoliquidació complementària.

Si, al contrari, es fixa una quantia per al procediment inferior a la determinada inicialment, el subjecte passiu podrà sol·licitar que es rectifiqui l'autoliquidació presentada, i, si és procedent, la devolució de la quota o de la part d'esta que corresponga.

4. D'acord amb el que estableix l'apartat 3 de l'article 452 de la Llei Orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del Poder Judicial, els secretaris judicials col·laboraran amb la Generalitat en l'aplicació de la present taxa.

Capítol II. Taxa per l'obtenció de testimonis, certificats i còpies de documents i instruments judicials

Article 328. Fet imposable

Constituïx el fet imposable de la taxa:

1. L'expedició, en els ordes jurisdiccional civil i contenciós administratiu, a sol·licitud de part, del segon certifi-

1. En el orden jurisdiccional civil:

<i>Tipo de procedimiento</i>	<i>Cuantía</i>
Verbal de cuantía superior a 3.000 euros (demanda y reconvençió)	50 euros
Ordinario (demanda y reconvençió)	95 euros
Monitorio y monitorio europeo de cuantía superior a 3.000 euros	50 euros
Cambiario de cuantía superior a 3.000 euros	75 euros
Ejecución de títulos extrajudiciales de cuantía superior a 3.000 euros y de títulos judiciales de cuantía superior a 6.000 euros	95 euros
Concursal	95 euros
Apelación	95 euros
Casación y extraordinario por infracción procesal	95 euros

2. En el orden jurisdiccional contencioso-administrativo:

<i>Tipo de procedimiento</i>	<i>Cuantía</i>
Abreviado de cuantía superior a 3.000 euros	75 euros
Ordinario de cuantía superior a 3.000 euros	95 euros
Apelación	95 euros
Casación	95 euros

Artículo 327. Devengo, autoliquidación y pago

1. El devengo de la tasa se produce, según proceda, en el momento de la interposición de los escritos de demanda o formulación de la reconvençió, de la petición inicial de los procedimientos monitorios, de la solicitud de declaración de concurso, de la interposición del recurso contencioso-administrativo, o de la interposición de los recursos de apelación, casación o del extraordinario por infracción procesal.

La tasa será exigible en el momento del devengo.

2. Los sujetos pasivos deberán autoliquidar esta tasa, ingresando su importe a favor de la Generalitat a través de las entidades colaboradoras habilitadas a tal efecto. En los supuestos de exención o bonificación, deberán acompañar al modelo de autoliquidación el documento o resolución justificativos de las circunstancias determinantes del beneficio fiscal.

3. Si, en el transcurso de un procedimiento, se fijara para éste una cuantía superior a la inicialmente determinada por el sujeto pasivo o se concretara tal cuantía en el caso de que aquél no lo hubiera hecho, el sujeto pasivo deberá presentar una autoliquidación complementaria.

Si, por el contrario, se fijara una cuantía para el procedimiento inferior a la determinada inicialmente, el sujeto pasivo podrá solicitar que se rectifique la autoliquidación presentada, y, si procede, la devolución de la cuota o de la parte de ella que corresponda.

4. De acuerdo con lo establecido en el apartado 3 del artículo 452 de la Ley Orgànica 6/1985, de 1 de julio, del Poder Judicial, los secretarios judiciales colaborarán con la Generalitat en la aplicación de la presente tasa.

Capítulo II. Tasa por la obtención de testimonios, certificaciones y copias de documentos e instrumentos judiciales

Artículo 328. Hecho imponible

Constituye el hecho imponible de la tasa:

1. La expedición, en los órdenes jurisdiccionales civil y contencioso-administrativo, a solicitud de parte, de la segunda

cat o testimoni de resolucions judicials, i d'altres documents que consten en els procediments judicials.

2. L'expedició de duplicats d'instruments de gravació de la imatge i so que consten en els procediments judicials, siga quin siga l'orde jurisdiccional de què es tracte.

Article 329. Subjecte passiu

Són subjectes passius d'esta taxa els que tinguen la condició de part en els procediments judicials i sol·liciten els documents i suports a què es referix l'article anterior.

Article 330. Exempcions

Estan exempts del pagament d'esta taxa el Ministeri Fiscal i les parts del procés que tinguen reconegut el dret d'assistència jurídica gratuïta.

Article 331. Tipus de gravamen

La taxa s'exigirà d'acord amb el que disposa el següent quadre de tarifes:

<i>Tipus de servici</i>	<i>Preu unitari (euros)</i>
Expedició de segon certificat o testimoni de resolucions o certificats de documents que consten en les actuacions, en els ordes jurisdiccionals civil i contenciós administratiu	5
Expedició en suport digital de còpies d'instruments que consten en les actuacions	10

Article 332. Meritació, autoliquidació i pagament

La taxa es meritara quan s'entreguen les còpies dels documents o instruments. No obstant això, el seu pagament s'exigirà per anticipat, per mitjà d'autoliquidació, en el moment en què es formule la sol·licitud.»

3. Es crea una nova disposició addicional desena en el Text Refós de la Llei de Taxes de la Generalitat, aprovat pel Decret Legislatiu 1/2005, de 25 de febrer, del Consell, amb la redacció següent:

«Desena. Afectació dels ingressos de la taxa per la prestació de servicis personals i materials en l'àmbit de l'administració de l'administració de justícia

Els ingressos generats per la taxa per la prestació de servicis personals i materials en l'àmbit de l'administració de l'administració de justícia, a què es referix el capítol I del títol XIV de la present llei, queden afectats al finançament de la modernització, renovació, reforma i manteniment de les infraestructures judicials de la Comunitat Valenciana de competència de la Generalitat en l'àmbit de l'administració de l'administració de justícia».

Tercera

Desplegament reglamentari

1. S'autoritza el conseller competent en matèria d'hisenda perquè determine, mitjançant una orde, els supòsits i condicions en què els obligats tributaris i les entitats a què es referix l'article 92 de la Llei General Tri-

certificación o testimonio de resoluciones judiciales, y de otros documentos que consten en los procedimientos judiciales.

2. La expedición de duplicados de instrumentos de grabación de la imagen y sonido que consten en los procedimientos judiciales, sea cual fuere el orden jurisdiccional de que se trate.

Artículo 329. Sujeto pasivo

Son sujetos pasivos de esta tasa quienes tengan la condición de parte en los procedimientos judiciales y soliciten los documentos y soportes a los que se refiere el artículo anterior.

Artículo 330. Exenciones

Están exentos del pago de esta tasa el Ministerio Fiscal y las partes del proceso que tengan reconocido el derecho de asistencia jurídica gratuita.

Artículo 331. Tipos de gravamen

La tasa se exigirá conforme a lo dispuesto en el siguiente cuadro de tarifas:

<i>Tipo de servicio</i>	<i>Precio unitario (euros)</i>
Expedición de segunda certificación o testimonio de resoluciones o certificaciones de documentos que consten en los autos, en los órdenes jurisdiccionales civil y contencioso-administrativo	5
Expedición en soporte digital de copias de instrumentos que consten en los autos	10

Artículo 332. Devengo, autoliquidación y pago

La tasa se devengará cuando se entreguen las copias de los documentos o instrumentos. No obstante, su pago se exigirá por anticipado, mediante autoliquidación, en el momento en que se formule la solicitud.»

3. Se crea una nueva disposición adicional décima en el Texto Refundido de la Ley de Tasas de la Generalitat, aprobado por el Decreto Legislativo 1/2005, de 25 de febrero, del Consell, con la siguiente redacción:

«Décima. Afectación de los ingresos de la Tasa por la prestación de servicios personales y materiales en el ámbito de la administración de la administración de justicia

Los ingresos generados por la tasa por la prestación de servicios personales y materiales en el ámbito de la administración de la administración de justicia, a la que se refiere el capítulo I del título XIV de la presente ley, quedan afectados a la financiación de la modernización, renovación, reforma y mantenimiento de las infraestructuras judiciales de la Comunitat Valenciana de competencia de la Generalitat en el ámbito de la administración de la administración de justicia».

Tercera

Desarrollo reglamentario

1. Se autoriza al conseller competente en materia de hacienda para que determine, mediante orden, los supuestos y condiciones en que los obligados tributarios y las entidades a las que se refiere el artículo 92 de la Ley General Tributa-

butària podran presentar per mitjans telemàtics autoliquidacions, comunicacions i qualsevol altre document amb transcendència tributària als efectes del que disposen els títols I i II de la present llei, així com els supòsits i condicions en què la dita presentació haurà de realitzar-se per mitjans telemàtics.

2. Sense perjudi del que disposa l'apartat anterior, es faculta el Consell per a dictar totes les disposicions reglamentàries que calguen per al desplegament i l'aplicació del que disposa la present llei.

Quarta

Entrada en vigor

La present llei entrarà en vigor l'endemà de la seua publicació en el *Diari Oficial de la Comunitat Valenciana*.

Projecte de llei, de la Generalitat, integral contra la violència sobre la dona en la Comunitat Valenciana. Ordenació d'esmenes

PRESIDÈNCIA DE LES CORTS

De conformitat amb l'article 95.1 del RC, s'ordena la publicació al *Butlletí Oficial de les Corts* de l'ordenació d'esmenes de la Mesa de la Comissió de Coordinació, Organització i Règim de les Institucions de la Generalitat sobre el Projecte de llei, de la Generalitat, integral contra la violència sobre la dona en la Comunitat Valenciana.

Palau de les Corts
València, 17 d'octubre de 2012

El president
Juan Gabriel Cotino Ferrer

A LA COMISSIÓ DE COORDINACIÓ, ORGANITZACIÓ I RÈGIM DE LES INSTITUCIONS DE LA GENERALITAT

La Mesa de la Comissió de Coordinació, Organització i Règim de les institucions de la Generalitat, examinat el Projecte de llei, de la Generalitat, integral contra la violència sobre la dona en la Comunitat Valenciana i les esmenes que hi ha presentades, de conformitat amb l'article 116.4 del RC i l'ordenació proposada pel lletrat de la comissió acorda l'ordenació d'esmenes següent:

Al títol de la llei

Esmena número 1	De modificació
-----------------	----------------

GP Socialista

On diu: Projecte de llei, de la generalitat, integral contra la violència sobre la dona en l'àmbit de la comunitat valenciana,

Ha de dir: Projecte de llei, de la generalitat, contra la violència de gènere en l'àmbit de la comunitat valenciana.

ria podran presentar por medios telemáticos autoliquidaciones, comunicaciones y cualquier otro documento con transcendencia tributaria a los efectos de lo dispuesto en los títulos I y II de la presente ley, así como los supuestos y condiciones en que dicha presentación deberá realizarse mediante medios telemáticos.

2. Sin perjuicio de lo dispuesto en el apartado anterior, se faculta al Consell para dictar cuantas disposiciones reglamentarias resulten necesarias para el desarrollo y aplicación de lo dispuesto en la presente ley.

Cuarta

Entrada en vigor

La presente ley entrará en vigor el día siguiente al de su publicación en el *Diari Oficial de la Comunitat Valenciana*.

Proyecto de ley, de la Generalitat, integral contra la violencia sobre la mujer en la Comunitat Valenciana. Ordenación de enmiendas

PRESIDENCIA DE LES CORTS

De conformidad con el artículo 95.1 del RC, se ordena la publicación en el *Butlletí Oficial de les Corts* de la ordenación de enmiendas de la Mesa de la Comisión de Coordinación, Organización y Régimen de las Instituciones de la Generalitat sobre el Proyecto de ley, de la Generalitat, integral contra la violencia sobre la mujer en la Comunitat Valenciana.

Palau de les Corts
Valencia, 17 de octubre de 2012

El presidente
Juan Gabriel Cotino Ferrer

A LA COMISIÓN DE COORDINACIÓN, ORGANIZACIÓN Y RÉGIMEN DE LAS INSTITUCIONES DE LA GENERALITAT

La Mesa de la Comisión de Coordinación, Organización y Régimen de las instituciones de la Generalitat, examinado el Proyecto de ley, de la Generalitat, integral contra la violencia sobre la mujer en la Comunitat Valenciana y las enmiendas presentadas al mismo, de conformidad con el artículo 116.4 del RC y la ordenación propuesta por el letrado de la comisión acuerda la siguiente ordenación de enmiendas:

Al título de la ley

Enmienda número 1	De modificación
-------------------	-----------------

GP Socialista

Donde dice: Proyecto de ley, de la generalitat, integral contra la violencia sobre la mujer en el ámbito de la comunitat valenciana,

Debe decir: Proyecto de ley, de la generalitat, contra la violencia de género en el ámbito de la comunitat valenciana.